

Evangelizace konečné doby

¹ Děkuji ti, bratře Ormane. Skloňme teď na chvíli hlavy ke slovu modlitby. A zatímco máme hlavy skloněné, zajímalo by mě, jestli je tu někdo, kdo by měl nějakou zvláštní prosbu, kterou by chtěl vyjádřit zdviženou rukou? Jsem si jistý, že Pán tyto věci vidí. Důvěřujeme, že je splní.

Matouš 18:20

² Náš nebeský Otče, sešli jsme se dnes ráno jen proto, abychom zvelebili jméno našeho Pána Ježíše. A děkujeme Ti, že jsme již pocítili Jeho přítomnost. A jsme si jisti, že se s námi setká, protože je to Jeho zaslíbení, že: „Kdekoli se shromáždí dva nebo tři v mém jménu, já budu uprostřed nich.“ Nyní bychom Tě, Pane, chtěli požádat o požehnání pro všechny tyto dnešní prosby, které byly teď oznámeny zvednutím rukou. Ty víš, co bylo pod tou rukou, v srdci, a modlím se, abys vyslyšel každou z nich.

³ Děkujeme Ti dnes za příležitost uctívat Tě. Děkujeme Ti za sbor, za lidi a za bratry se stejnou vírou, vzácnou vírou. A prosíme Tě, abys nám dnes dal žádosti našeho srdce, a to je sloužit Ti. Nakrm nás tou skrytou manou, o níž jsi v Bibli řekl, že byla dána, odložena jen pro kněžstvo. A jsme vyučováni, že jsme Boží kněží, kteří přinášejí duchovní oběť, to znamená ovoce našich rtů, vzdávající chválu Jeho jménu. Modlíme se teď, abys nám požehnal v další části bohoslužby, když nám budeš lámat chléb života. Ve jménu Ježíše. Amen.

Titovi 2:13

⁴ Jsem rád, že dnes ráno opět vidím naši velkou rodinu a jsem šťastný, že tu mohu být s vámi. A také přichozí, kteří spolu putují v různých částech země a scházejí se spolu s námi v neděli ráno, protože my tady nemáme žádnou denominaci. A my se jednoduše shromažďujeme, lidé, kteří věří v Boha, se scházejí, aby společně uctívali Pána a obětovali Bohu své modlitby a vyznávali se mu. A každou neděli a každý den procházíme očištěm, to znamená, že očišťujeme svou duši Jeho Duchem svatým od našich hříchů, snažíme se žít co nejzbožněji, jak jen v tomto přítomném věku můžeme a očekáváme Jeho zjevení se v každém okamžiku, kdykoli.

⁵ No, dnes máme velký program. Máme tady dnes dopoledne bohoslužby v naší nedělní škole a dnes večer nás čeká velmi zvláštní program. Můj dobrý přítel, bratr Joseph Boze, který není tady mezi námi vůbec žádným neznámým člověkem, ale myslím, že je to asi poprvé, co

nás ve sboru navštívil. Vždycky jsem měl na celém světě dva sbory, když jsem cestoval, které jsem vždycky nazýval „vzorovými sbory“, a jeden z nich byl sbor bratra Josepha Boze, Filadelfská církev v Chicagu ve státě Illinois a druhý byl u bratra Jacka Moore v Shreveportu v Louisianě. Byl jsem v těchto sborech tak často, že po mém návratu z misijních cest někdo řekne: „Nevolej pro bratra Branhama do Jeffersonville, ale zavolej do Chicaga. A když tam nebude, tak zavolej do Shreveportu.“ Tak často jsem tam byl.

6 Chicago Joseph opustil. Nejprve nám to zlomilo srdce, když jsme zjistili, že bude muset opustit Chicago, ale po modlitbě jsme zjistili, že to byl Bůh, který ho volal. A tento můj malý přítel se nyní rozhořel do velkého díla v Tanganice, Keni a Ugandě a dělá tam velkou práci. A my pocítujeme, abychom ho v těchto shromážděních podpořili všemi možnými způsoby. A já mám v plánu, bude-li to Boží vůle, v lednu tohoto roku být s ním v jeho školách, napříč Afrikou, když pak z jeho škol pojedeme dál do Jižní Afriky. A on vám o tom víc řekne dnes večer, když promluví k tomuto sboru. Bude mluvit dnes večer kolem, tuším, osmé hodiny, jakmile skončí předběžné přípravy. A pak má připravený film, který určitě rádi uvidíte. A ten film je o jeho školách v Africe a o tom, co pro něj Pán během několika málo let udělal. Je pro mě velmi povzbuzující ukázat, co... vidět ten film, protože ukazuje, co Bůh dokáže udělat s jedním člověkem, který najde Jeho vůli a místo. Potom co roky čekal, aby ji našel, pak kráčí cestou, kterou ho Bůh nasměroval. Vezměte s sebou děti, první část je velmi krátká.

7 Jak mnozí z vás víte, Joseph má smysl pro humor. A asi si myslel, že se na jeho film budu dívat, a tak šel jednou večer ven a chtěl si nafilmovat lva. Tam v Africe je mnoho lvů. A tak Joseph šel ven a natáčel lva. A uvažoval jsem, že je to ta nejroztomilejší věc. Poté, co matka ulovila kořist a oni to zvíře snědli, strhávala z něj kůži. A její mládě ji následovalo a snažilo se předstírat, jako by se ho snažilo znovu zabít, rozumíte. Jsem si jistý, že mladí lidé si to užijí asi tak pět nebo deset minut na začátku filmu. A tak přijďte brzy.

8 A nebyl jsem požádán, abych to řekl. Nechci to říkat. Joseph o tom nic neví. Ale myslím, že dnes večer projevíme bratru Josephovi své uznání tím, že mu dáme dar na jeho misii pro zámorí. Věříme, že Pán Ježíš přichází. A pokud jste si ušetřili nějakou malou misijní oběť nebo něco pro misionáře nebo něco, co byste chtěli... přispět na to, vypište svůj šek na jméno Joseph B-o-z-e, na dnešní večer. B-o-z-e, tak je to správně, že? Joseph Boze. A já znám bratra Josepha jako svého

důvěrného osobního přítele a vím, že to půjde, podle jeho nejlepšího vědomí, na Boží království.

9 A než budeme pokračovat dál, tak bych ho rád představil a nechal ho, aby tady něco řekl. Snažil jsem se ho přemluvit, aby si vzal ranní bohoslužbu, ale on nechtěl, takže k nám promluví dnes v osm hodin večer, na tom mu záleží. A bude tu připraven projektor, abyste se mohli podívat na ten film. Ale teď bych si přál, aby k církvi něco řekl, chtěl bych sboru představit mého dobrého přítele a bratra Josepha Boze. Bratře Boze. [Bratr Boze vydává svědectví.] Děkuji, bratře Josephe, to je velmi milé. To je Švédsko a Irsko dohromady. Bůh ti žehnej. Děkuji ti za pocty, bratře Josephe. Já o něm mohu říct totéž. Jsem tak vděčný Pánu za jeho velkou práci, která probíhá v Africe, a on vám o ní dnes večer řekne víc.

10 A teď se mi zdá, že Billy sem vklouzl a řekl mi, ať pošlu bratra Neville nebo někoho na... Vzadu není moc dobrá akustika. Slyšíte tam vzadu dobře? Ne, není tam moc dobře slyšet. Mohl bys to tam seřídít?

11 A myslím, že zatímco čekáme, až to udělá, moje neter Donna má malého... ona a Teddy tu mají malého chlapce, kterého chtějí zasvětit Pánu. A tak, Donno, kdybys teď přinesla toho malého kloučka, proč... A poohlédneme se po sestře, která hraje na piano, je tady?

12 (Tohle to? V pořádku. To bude stačit.) Dobře. Měl jsem... Stál jsem na špatném místě. Myslím, že jsem to byl já, kdo byl na špatném místě.

13 Máme takovou krátkou písničku, kterou obvykle zpíváme při této příležitosti pro tyto maličky, a to: „Přineste je, přineste maličky k Ježíši“. Teď v...

14 Mnoho církví tyto malé děti kropí, a pokud to chtějí dělat, dobře, pokud jde o mě, je to celkem v pořádku. A jiní mají způsoby, které, možná že tomu říkají křest, a pokud to chtějí nazývat křtem, je to v pořádku, co se mě týče.

Matouš 19:14; Marek 10:14; Lukáš 18:16

15 Ale my se snažíme řídit Písmem přesně tak, jak to říká Bible, držet se přesně toho, co je v Písmu. V Bibli, v Novém zákoně, není žádné místo než to, že malé děti přiváděli k Ježíši a On jim žehnal a řekl: „Nechte děti přicházet ke mně, neboť takovým patří nebeské království.“ Tak to děláme i my. Pastor a já se tam postavíme, vezmeme to malé a přinášíme modlitbu zasvěcení Pánu. A pak, když je...

Žalm 51:5

16 Domníváme se, že dítě nemá žádný hřích, žádný jiný než ten, ve kterém se narodilo. Všichni jsme se narodili v hříchu, formováni v nepravosti, přišli jsme na svět a mluvíme lži. A když Ježíš zemřel na Golgotě, sňal hříchy světa. Pak se dítě mohlo narodit, nebo mohlo zemřít dříve, než se narodilo; nebo se narodilo — dřív, než dospěje do věku odpovědnosti, tak žádný hřích nemá. Ježíš sňal hříchy světa. Ale když dospěje natolik a dopouští se hříchu, pak musí své hříchy vyznat a pak být pokřtěno na odpuštění svých hříchů, chápete. Ale teď je samozřejmě příliš malé.

17 Teď si všichni zazpívejme tuto starou dobrou písničku, zpívejme ji teď společně. Nevím, jestli mohu vést nebo ne.

*Přineste je, přineste je,
přineste je z polí hříchu,
přineste je, přineste je,
přineste ty malé k Ježíši.*

18 Jak se jmenuje? Teddy, junior. Dobře. Jsme velmi rádi, že tu dnes ráno můžeme vidět tento mladý pár s tímto krásným malým Teddym a modlíme se, aby mu Bůh hojně žehnal a dal mu věčný život v tom světě, který má přijít a dlouhý život tady. Mohu si ho na chvíli vzít? To je malý Teddy Arnold. Všichni tady Teddyho známe, je to náš... bratr tady ve sboru, vzal si dceru mého bratra, Donnu. A mají tady tohohle malého kluka, je to nově přichozí. Myslím, že je to vaše druhé. A to je holčička, že? Je to maličký človíček s jasným pohledem. Vždycky se bojím, že je polámu, když jsou takoví maličcí, takoví drobní, prostě mám strach, že se polámou.

19 Dokážete si představit, jak by maminka takto přivedla své děťátko k Pánu Ježíši? Kdyby On tu byl dnes ráno v těle, jako my tu stojíme, tato maminka by k Němu rychle přiběhla a chtěla by, aby na to dítě vložil ruce a požehnal mu. Tatínkovo srdce by poskočilo radostí. Víme, že Bůh ho dal tomuto svazku a oni ho chtějí Bohu vrátit jako vděk za to, že jim ho dal. Skloňme naše hlavy.

20 Náš nebeský Otče, snažíme se následovat Tvůj příklad. Když k Tobě matky a otcové přinášeli své malé děti, vkládal jsi na ně ruce a žehnal jim. A teď, nebeský Otče, byl tento mladý pár požehnán tím, že do svého domova obdrželi tohoto malého chlapce, malého Tedda Arnolda mladšího. Prosíme tedy, nebeský Otče, aby na tomto dítěti spočinulo Tvé požehnání. Vkládáme na něj ruce v připomínce na Tebe a

Tvé zaslíbení, které jsi nám dal, že máme vkládat ruce na lidi, jako připomínku Tvého velkého Slova. Požehnej malému Teddovi. Bože, prosíme, abys mu dal dlouhý život a dobré zdraví. Kéž se dožije příchodu Páně, pokud to bude možné. A prosíme za jeho otce a matku, ať jsou při výchově tohoto dítěte požehnáni. A pokud bude nějaký zítřek, učiň ho, Pane, služebníkem Evangelia a dej mu to, co jsi zaslíbil lidskému pokolení, aby měl život a život v hojnosti. Dáváme Ti nyní malého Tedda Arnolda ve jménu Ježíše Krista. Amen.

²¹ Bůh vám žehnej, Donno a Tedde, přeji vám dlouhý život a mnoho požehnání, i tobě, malý Tedde, protože On tě miluje.

²² Ó, myslím si, že tito maličcí jsou tak roztomilí. Mám rád všechny lidi, ale myslím na děti a pak také na staré lidi, když člověk zestárne. Někdy stařeček nebo stařenka, kteří přešli už dlouhou cestu a jsou tak křehcí a myslím si, že jsou prostě politováníhodném stavu, víte, a já si prostě myslím, že bychom nikdy neměli... když je vidíme přecházet ulici, měli bychom zastavit. Co kdyby to byl váš tatínek nebo maminka? Rozumíte? Někdo je... Tak si jich važte. A oni mluví možná pomalu a dlouho a možná i věci, které nechcete slyšet, ale pamatujte, že i vy jednou můžete zestárnout, tak si jich prostě vždycky važte.

Matouš 18:10

²³ A ti maličcí — kdo by s někým z nich dokázal špatně zacházet? Mimochodem, to bys nikdy neměl dělat. Víte, Ježíš řekl: „Dávejte si pozor, abyste nepohrdali ani jedním z těchto maličkých, neboť jejich andělé vždycky hledí na tvář mého Otce, který je v nebi.“ Pamatujte, že oni mají anděla. Když se narodíte, on s vámi zůstává po celý život. A teď, když jste spaseni, máte pak Ducha svatého, který vás vede a řídí.

²⁴ A teď se dívám přímo do publika, abych se podíval na ty, které znám. A jestli se nemýlím, vidím tu sestru z Chicaga, rovnou tamhle; to se člověk cítí tak trochu jako doma, že je zastoupeno Chicago, sestra Peckenpaughová a všichni ti další. Dnes ráno jsme šťastní, že tu vidíme bratra a sestru Coxovy a... Charlieho a Nellie, jak je známe. A předpokládám, sestro Coxová, že je tu někde i Rodney. A bratr Willard Crase, jeden z našich bratrů, zdejších kazatelů. A tolik dalších, že bych je sotva všechny mohl pojmenovat.

Marek 16:17, 18

²⁵ Rád vidím bratra Evanse a sestru Evansovou, tam vzadu. To je ten muž, o kterém jsem vám říkal, že ho uštkl chřestýš a Pán... Mohl bys zvednout ruku nebo tak nějak, bratře Evansi, aby vás tam viděli. Byli jsme na rybách a ten chřestýš ho uštkl přímo do nohy. A já jsem na něj

položil ruce a modlil se za něj a ani se mu to nezanítilo, nic s tím neměl. A Bible říká, víte: „...budou vyhánět ďábly, budou šlapat po hlavách štírů a hadů a nic jim neublíží; a v mém jménu, ti, kdo ve mne věří,“ všechny ty moci a co budou dělat, a tak dále, ale nám to bylo dáno, když se prostě nebojíte!

²⁶ Co když vám někdo dá šek a na jeho spodním okraji bude podepsáno jménem, ale když ten šek budete celý život nosit v kapse, nebude vám k ničemu. Musíš ho vyzvednout v hotovosti. A každé zaslíbení v Bibli má na svém konci... je dole podepsáno Ježíšovým jménem. Nebeská banka je za to zodpovědná a vklad byl vložen na Golgotě, když nám byly odpuštěny naše hříchy, stali jsme se Božími syny a dcerami. A proto se nebojte zinkasovat jakýkoli dar, který Bůh zaslíbil. Jen si pamatujte, že ho zaslíbil a patří vám.

²⁷ Viděl jsem Ho, jak uhasil plameny ohně, zastavil krvácení, uhasil násilí ďábla a vyháněl nepřátele, uzdravil rakoviny, křísil mrtvé; když tam stál lékař a ten člověk byl hodiny a hodiny mrtvý, a znovu byl vzkříšen k životu. Sám jsem to viděl ve své malé chabé službě, znovu a znovu a znovu. Stejně tak jsem viděl zkrocené šelmy, že se nemohly ani pohnout a všechno možné. Takže je to jen... On je stále Bůh. Pokud kdy byl Bohem, On je Bohem stále. A pokud nikdy... A pokud není Bohem, nikdy jím nebyl, protože by musel být... Aby byl Bohem, musel být nekonečný, musel znát všechno, musel být všemocný, všemohoucí, vševědoucí, všudypřítomný. A On je prostě Bůh! Dokonalost dokonalosti je Bůh.

²⁸ No, nemám v úmyslu... někdy, když učím tyto lekce nedělní školy, je to kolem čtyř hodin. Před několika týdny jsem tu byl šest hodin. No, doufám, nechtěl bych vás vyděsit, rozumíte, ale dnes ráno to nemám v úmyslu. Jenom pět a půl; ne, jenom...

²⁹ Možná s vámi teď nějakou dobu nebudu, jedeme do Virginie nebo nahoru do Karolíny, severní a jižní Karolíny a pak na západní pobřeží a nahoru na západní pobřeží a potom do Kanady a na Aljašku a pak zpátky. A možná, dá-li Pán, pojedeme do Afriky a uvidíme Josefa a budeme projíždět na jih, do Jižní Afriky.

³⁰ A před nedávnem se konalo velké shromáždění v Jižní Africe, kdy se během několika hodin změnil celý běh Afriky, kdy Bůh svým zázračným způsobem zaplnil první stránky novin celými články, první, druhou i třetí stránku, ničím jiným než články o shromážděních. Ze začátku tam přišli a měli jenom takhle „palec dolů“, jistě by člověku nedali ani natankovat benzín, protože se chystal do shromáždění,

nechtěli mu ho prodat, řekli: „Takový fanatik, jako on!“ A druhý den mu byl ochoten natankovat benzín zadarmo, vidíte. Takhle se to prostě změnilo, rozumíte. Něco se děje. On tam hladil nějaké mládě, víte, a řekl mu, řekl: „Kam jedeš?“

On řekl: „Jedu do Johannesburgu.“

Řekl: „Aha, vy jste obchodník?“

31 Řekl: „Ne, jedu dolů za bratrem Branhamem... na shromáždění.“

32 Zeptal se: „Cože?“ Řekl: „Vypadáš na rozumnějšího člověka.“

33 Řekl: „No,“ pověděl, „jsem křesťan, jedu se tam podívat.“

A on řekl: „Tak si jed' sehnat benzín někam jinam.“

34 A když se druhý den vracel, byla to jediná zastávka mezi Transvaalem a tamní čerpačkou, takže musel jet nahoru přes ni a zastavil na té další čerpačce pod ní. A ten chlap vyběhl ven a zavolal na něj: „Pojeď sem nahoru. Pojeď sem.“ Noviny měly všechny titulní stránky a druhé stránky a tak dále, plné toho, co náš Pán udělal. A tak jsme za to vděční.

35 No, a teď pro takové malé shromáždění, všichni z vás, kteří jste tu a máte tady své přátele, budeme teď v Cow Palace. Je to skvělá výstava hospodářských zvířat na západě, na západním pobřeží, v Southgate. Takže někteří z vás, jako já, kteří máte rádi zbraně, jedu tam a chci se projít po továrně Weatherby, a jestli chcete, pojedte se mnou, jestli jste tam někde poblíž. A tak oni se přes den vydávají na mnohá místa, můžete jet na ostrov Catalina, víte, jak to tam chodí. A vy, muži, ženy se svými malými dětmi, do Disneylandu. A on je také jedním z členů té skupiny, tak prostě pojedte hned s námi. Víím, že se budete dobře bavit. A přesto všechno, modlete se, aby Bůh otevřel oči nevěřícím a přivedl je k obrácení ke Kristu.

36 Teď si přečteme několik slov z Bible, protože to dělám rád. A pak tu mám zapsáno několik veršů z Písma a několik poznámek, o kterých bych chtěl dnes ráno krátce vyučovat. Pamatujte na dnešní večerní bohoslužbu. A pak bych vám rád řekl, co všechno se tento týden stalo v soukromých rozhovorech a tak dále, ale nemám čas. A víím, že někteří z nich tu dnes ráno sedí a stále čekají na rozhovory, někteří přichozí. Pokusíme se k nim dostat tento týden, tak rychle jak jen... pokusíme se probrat všechno, co tady čeká, předtím, než odjedeme.

Marek 16:14-20

37 Teď se podíváme do Evangelia, do Marka 16, 16. kapitoly svatého

Marka. A můj dnešní název zní „Evangelizmus konečné doby“. A začněme číst 16. kapitolu Marka, od 14. verše.

Nakonec se ukázal jedenácti, když spolu seděli, a vyčítal jim jejich nevíru a tvrdost srdce, protože nevěřili těm, kdo ho viděli vzkříšeného.

Potom jim řekl: „Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření.

Kdo uvěří a pokřtí se, bude spasen, ale kdo neuvěří, bude odsouzen.

Ty, kdo uvěří, pak budou provázet tato znamení: v mém jménu budou vymítat démony, budou mluvit v nových jazycích,

budou brát hady, a kdyby vypili něco jedovatého, nijak jim to neublíží; budou vkládat ruce na nemocné a bude jim dobře.“

Když k nim tedy Pán domluvil, byl vzat vzhůru do nebe a posadil se po Boží pravici.

A oni vyšli a kázali všude a Pán jim pomáhal a potvrzoval slovo znameními, která je doprovázela. Amen.

38 Ohledně toho by se dalo hodně říct. To bylo poslední pověření, které Pán dal církvi.

39 Náhodou jsem se podíval sem dolů a snažím si vzpomenout... Bratře Weste, před chvílí jsem se snažil vzpomenout na tvé jméno, jak jsme se vrátili z Georgie, a nemohl jsem si vzpomenout, jak se jmenuješ. Prostě před několika okamžiky jsem si vzpomněl. Ten druhý bratr, který tam sedí, nemohu si vzpomenout, jak on se jmenuje. A tak mnozí z vás chápou, že se nesnažím někoho urazit, že někoho znám, ale oni jen... Nemám jejich jména prostě tak zafixovaná v paměti.

40 Teď přemýšlíme o evangelizaci¹ konečné doby. A každý, kdo čte noviny a přečte... Nebe je černé a zatahuje se, blíží se mraky a ví, že se chystá déšť a cítí ho ve vzduchu a v dálce vidí velké šmouhy a blesky a nárazy větru, ví, že bude bouřka, že bude brzy pršet. Každý si může

¹ Slovo evangelizace v nadpisu: správný překlad z angličtiny je evangelizmus, což je hlásání Evangelia obecně a horlivost pro tuto věc.

přečíst noviny a zjistit, v jakém stavu se nachází národ, národy, a uvědomit si, že se něco chystá. Když vidíte někoho, jak je nevraživý a ti ostatní a všichni se hádají, mají všechny možné zbraně a tak dále, aby s tím válčili, a nedojde k žádné dohodě a na svých konferencích berou boty a mlátí s nimi do stolu a všechno možné, tehdy víte, že se něco chystá. A to v lidech vyvolává pocit, že něco visí ve vzduchu. Svět, jak bychom to nazvali, vesmír, okolní svět, cítí, že se blíží zkáza, řekněme něco jako atomový věk, který se chystá udeřit.

41 Křesťan ví, že je to příchod Pána, rozumíte. Je tu určitá atmosféra. Záleží na tom, na co se díváte, protože náš Pán nám jasně řekl, co se má v té době dít, a my neznáme minutu ani hodinu, ale víme, že se teď něco blíží.

42 Když jsem tu před časem říkal, jak jsem pozoroval jednoho dne v Africe jehně, které vyšlo z ohrady a bezstarostně se páslo a najednou zneklidnělo. A já jsem si říkal, co se s tím mrňousem děje. A víte, že ovečka nemůže najít cestu zpátky, odkud vyšla, je úplně ztracená. A proto nás Pán přirovnává k ovčím — když se ztratíme, může nás zpátky přivést jen jedna věc, pastýř. A to maličký bečelo a zatoulalo se z ohrady. A já jsem si všiml, že v trávě, o něco níž, ten maličký to nemohl vidět... A jehně nebo ovce nezvětrá svého nepřítele jako ostatní, jako jelen nebo nějaké takové zvíře, ale ono mohlo vycítit, že nablízku číhá smrt. A tam byl lev, který se plížil, potichu se tam přikrádal. Zvěřil ovci, a tak si pro to jehně šel, rozumíte. A ten maličký zneklidněl, ale vy jste nedokázali zjistit důvod proč, ale bylo to tím, že smrt číhala velice blízko, proto byl nervózní.

43 A svět je teď v takovém neurotickém stavu, že se lidé ženou ulicí sto čtyřicet kilometrů v hodině, aby si sedli někde do putyky a dvě hodiny popíjeli, než pojedou domů. A to je takový nápor...

44 Promluvte si s někým, ó, oni vybuchnou! Jako když jsem tuhle večer mluvil v modlitebně o tom, jak jsem šel sem do nemocnice a snažil se dostat k jednomu případu, na zavolání bratra Nevilla. A pokaždé, když jsem mluvil s nějakou sestřičkou nebo lékařem, tak na mě vyštěkli: „Já o tom nic nevím!“

45 No, pomyslel jsem si: „Co se děje? Všichni si asi chtějí jen ulevit.“ Ale doktoři — psychiatři léčí psychiatry!

46 Existuje však východisko, a tím je Kristus. Křesťan by neměl být v takovém stavu. Měli bychom být šťastní, čekat na příchod, protože je blízko. Můžeme cítit ten chladivý vánek z Golgoty. Když se podíváme

dolů a vidíme nebeského Boha, který dal zaslíbení, a právě ty věci, které Ježíš za svého života dělal, zaslíbil, že ony se v posledních dnech vrátí, a tady to vidíme. Co to je? To je závan toho osvěžení, jako když přichází déšť. Víme, že vykoupení je blízko, vidíte. Něco se má stát. Svět to nevidí. Oni se tomu smějí, protože je to tak jako v těch minulých dnech. Ale my víme, že se to blíží.

47 A proto jsem si dnes zvolil toto téma, poslední na nějakou dobu pro tuto modlitebnu, o evangelizaci v poslední době. A když konáme misijní práci nebo zahraniční misii s Božím Slovem, víme, že jsme vždy v Boží vůli, protože Ježíšovo první pověření Jeho církvi znělo: „Jděte a kažte Evangelium.“ Tímto posledním pověřením bylo kázat Evangelium.

Matouš 10:8

48 Když poprvé někoho pověřil kázáním Slova, aby chodil po celé zemi, řekl: „Nemocné uzdravujte, mrtvé křiste, ďábly vyhánějte; zdarma jste dostali, zdarma dejte.“ Svatý Matouš, 10. kapitola, když vyslal těch sedmdesát po dvou. To bylo první pověření, které dal své církvi.

Marek 16:14, 15

49 V posledním pověření, které dal své církvi těsně předtím, než byl přijat do Slávy, řekl: „Jděte do celého světa.“ Právě vstal z mrtvých a mnozí z nich seděli pohromadě a On jim vytýkal tvrdost jejich srdce kvůli jejich nevěře, že neuvěřili těm, kteří Ho viděli po Jeho vzkříšení. Vidíte, měli svědectví, že viděli Pána. A ostatní tomu nevěřili a On je pokáral pro tvrdost jejich srdce. Nevěřili těm lidem, kteří Ho viděli, že není mrtvý: „On žije!“

50 Totéž platí i dnes, když Ho vidíte působit. Tedy, už jsme viděli a jsme svědky zjevení se Pána. Nyní si pamatujte, zjevení se a příchod jsou dvě různá slova, zjevit se a pak přijít. Nyní je zjevení se, On se již zjevil v těchto posledních dnech. Právě tady mezi námi v posledních několika letech. No, to je znamení Jeho příchodu. On se zjevuje ve své církvi v podobě Ducha svatého a ukazuje, že je to On, protože lidé nemohou dělat ty věci, které vidíte, že Duch svatý koná, takže to je zjevení se Pána. Pamatujte si, to dosvědčuje tato dvě místa „zjevení se“ a „příchod“.

Marek 16:15, 17

51 Tudíž, On jim vyčítal tvrdost jejich srdcí, protože nevěřili těm, kdo to viděli. Věřím, že by dnes udělal totéž. Poté, co jsme... Oni nevěřili svědectví těch lidí a On je za to pokáral. A pak je pověřil, aby šli do celého světa, kázali Evangelium všemu stvoření a že On bude s nimi až do skonání, do konce světa. „Tato znamení budou následovat ty, kdo uvěří.“

Marek 16:15; 1. Těsalonicenským 1:5

52 No, dnes se snažíme celému světu zanést toto psané Slovo, které máme v tištěné podobě, v podobě vyznání víry a tak dále. A misionáři vyšli do všech míst. Ale co tam nacházíme, když se tam dostaneme? Nějakého domorodce, který nedokáže přecíst své jméno a v ruce drží traktát. Neví o tom víc, než co je pravá a levá ruka. Ale když Ježíš řekl: „Jděte a kažte Evangelium,“ nikdy neřekl: „Učte Slovo.“ Řekl: „Kažte Evangelium!“ A Evangelium nepřišlo pouze ve Slově, ale skrze projevení Slova, protože jediný způsob, jak to mohlo být vykonáno, byl způsob, aby se Jeho zaslíbení uskutečnilo.

53 Někdoby mohl číst, jako William Jennings Bryant, když debatoval s Darrellem ohledně Darwinovy etiky, rozumíte. Mohl říct jen to, co řekl Darwin. A William Jennings Bryant mohl mluvit o tom, co řekla Bible. To byla ta debata. V tomto případě však Bůh přichází mezi lidi a dokazuje, že Jeho Slovo je projeveno. A jediný způsob, jak to můžete udělat, není traktát, ale Duch svatý, který skrze vás působí. Váš život se stává Jeho životem. On je ve vás.

Lukáš 24:48

54 Pohané, když uctívali modlu, se před ní klaněli a věřili, že modla jim odpovídá, že bůh, jejich bůh se proměnil, vstoupil do té modly a promlouvá skrze ni. No, a to čím je Bůh je právě naopak, obráceně. Bůh s modlami nejedná. Jeho nástrojem jsi Ty. Poklekneš před Bohem a On vstoupí do tebe a promluví k lidem. To je ten rozdíl. On je živý Bůh pro živého člověka, ne mrtvý Bůh pro mrtvou modlu. On je živý Bůh pro živou bytost. A vy se stáváte Jeho svědky, to je to, co On zde řekl.

Marek 16:15, 17

55 A tak si všimněte, mnoho lidí říká, že to bylo jen pro apoštoly. On zde řekl: „Jděte do celého světa a kažte toto Evangelium všemu stvoření a [spojka] tato znamení budou následovat ty, kdo uvěří.“

56 No, dnes říkáme, že dobrý člen církve si podá ruku s pastorem, přepíše si své jméno od metodistů k baptistům nebo od baptistů k metodistům a tak dále a žije si spokojeně. No a my, misionáři, vidíme, jak ti pohané žijí životem, se kterým by se tito Američané, takzvaní křesťané, nemohli v žádném případě srovnávat. Pokud tedy záleží jen na tvém dobrém životě, oni jsou spaseni stejně jako ostatní — tou modlou. Jejich morálka je daleko vyšší než naše, že bychom v jejich přítomnosti neměli šanci obstát. To je pravda, a jejich skutky. Ale to není to.

Jan 3:7; 1. Korintským 15:31

57 Ježíš řekl: „Musíte se znovu narodit.“ Abyste se znovu narodili, znamená to nechat sebe sama odejít a zemřít a nechat vstoupit do vás

Kristova Ducha. Pak už nejsi svůj, je to Kristus v tobě, rozumíš, Duch svatý. Pavel říká: „Denně umírám, a přesto žiji, ale ne já, žije ve mně Kristus.“ Vidíte, Kristus!

58 A kdybych vám řekl, že je ve mně duch Johna Dillingera, měl bych tady pušky a byl bych psanec, protože by to byl jeho duch ve mně. Kdybych vám řekl, že je ve mně duch umělce, čekali byste, že budu malovat umělecká díla.

Marek 16:17; Jan 14:12

59 Řeknu-li vám, že jsem křesťan, a Duch Kristův je ve mně nebo ve vás, pak konáme skutky Kristovy. Ježíš u svatého Jana řekl: „Kdo věří ve mne, i on bude dělat skutky, které dělám já.“ Dále pak řekl: „Tato znamení budou následovat ty, kdo uvěří.“

Zachariáš 14:6, 7

60 Tedy, v průběhu věků byl takový čas, že tato znamení věřící neprovázela. To je pravda. Prorok o tom mluvil, a mluvil o tom u Zachariáše, řekl: „Přijde čas, který se nedá nazvat dnem ani nocí, ale v čase večera bude světlo.“

61 Slunce vychází na východě a zapadá na západě. To se nemění, je to totéž slunce. Když přišel Duch svatý, Ježíš, Boží Syn, přišel na východ, k východním lidem. Byl to den... to putovalo, jako civilizace cestovala za sluncem, přešla z východu na západ a teď jsme na západním pobřeží. Když půjdeme ještě dál, budeme zpět na východě. Takže to všechno předznamenává Jeho příchod. Jsme v době konce. Všechno ukazuje, že je konec.

Zachariáš 14:6; 2. Petrova 1:20

62 Nyní prorok řekl... A žádné proroctví, jak řekl Ježíš, není soukromého výkladu. Je to přesně tak, jak je to tam napsáno. „Večer bude světlo.“ Potom ten samý Syn, který přišel k tomu východnímu lidu a ukázal své skutky a svá požehnání, bylo proročkováno, že bude ponurý den; ani den, ani noc, to je ponurý den, jako mlha. A není vidět slunce, ale slunce přesto dává dost světla. Něco podobného jako je venku teď, možná trochu temněji. A my jsme měli dost toho připojování se k církvi a zapisování se do knih a podobně, ale v čase večera přijde na Jeho církev tatáž velká Kristova moc, jako se to stalo tam na východě. Na západě to bude totéž. Proto chci tedy mluvit o evangelizaci ve večerní době.

63 Každý věk měl své poselství a své posly. Každý věk má své poselství a svého posla. Po celou dobu, každý věk nesl své poselství, se svým poslem. Bůh v každé plnosti času vyslal někoho pomazaného

Duchem svatým, aby přinesl Jeho poselství pro daný věk, pokaždé.

64 No, mohli bychom začít znovu, abychom to trochu podepřeli. Dokonce od začátku, Bůh byl poslem na počátku, aby Adamovi a Evě řekl: „Budete jíst toto, ale tohle jíst nebudete.“ To bylo to poselství. A když člověk překročil poselství té hodiny, přineslo to smrt a chaos celému lidskému rodu. Tak velký význam má to poselství. A pamatujte si, že to, čemu Eva uvěřila, nebylo prostě úplné popření toho, co Bůh řekl, ale ona vzala to, co Bůh řekl a trochu to vybělila nebo to jen trochu nesprávně vyložila, tím že k tomu něco přidala nebo z toho něco ubrala.

Jan 17:17

65 Proto věřím, že Slovo je pravdou. Pokud naše vyznání víry a naše denominace nevycházejí úplně ze Slova, pak je to špatně. A kdyby Bůh nedopustil, a Jeho Slovo je tak důležité, aby jen nesprávná citace jediného Jeho Slova způsobila všechno, každou smrt, která se kdy stala, každé utrpení, každé plačící dítě, každý pohřební průvod, každý hrob ve svahu, každou sanitku, která kdy houkala, každou krev, která kdy byla prolita, všechno to stárí, hlad a problémy, které jsme měli, jen proto, že Boží Slovo bylo špatně vyloženo, způsobilo to tohle všechno, zda On to promine na konci času, pokud to znovu špatně vyložíme?

66 Jak vidíte, křesťanství je důležitá věc. Jestliže to stálo celých šest tisíc let potíží kvůli tomu, že jedno Slovo bylo zneužito, tak teď se s dalším nesprávně použitým Slovem zpět nevrátíme. Musí to být přesně podle Slova, bez něčího výkladu, jen podle toho, co říká Slovo! Tolik lidí se sejde a řeknou, že to znamená tohle a shodnou se, a jiní řeknou, že tohle. Ale ono říká: „Je to tohle!“

Žalm 96:13; Jan 1:1, 14; Jan 12:48

67 Jestli Bůh bude soudit svět podle církve, která církev to bude? Pokud ho bude soudit podle národa, který národ to bude? On bude soudit svět podle Slova, Bible. Neboť: „Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. A to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“ To znamená, že Kristus byl Božím Slovem, které se stalo tělem, vyřčeným skrze lidskou bytost.

Zjevení 22:19

68 Tedy, v knize Zjevení řekl: „Kdyby někdo odtud ubral jediné slovo nebo k němu přidal jediné slovo, bude jeho část vyňata z Knihy života.“

69 Takže vidíte, že to není jen tak: „No, já věřím tomuhle, ale o tomhle nic nevím.“ Musíte věřit tomu všemu. Možná nemáš dost víry, abys to ustál, ale nesnaž se někomu jinému stát v cestě.

70 Často jsem říkal, že bych si přál mít víru, že až můj život skončí,

abych odešel jako Enoch, abych nezemřel, ale prostě se odpoledne šel projít a odešel s Bohem domů. Rád bych to udělal. Ale jestli nemám takovou víru, nebudu stát v cestě někomu jinému, kdo takovou víru má, rozumíte.

⁷¹ Tedy, jsme v čase konce. A ti poslové napříč věkem... Zjišťujeme, že na počátku, když byl posel poslán, špatně vyložit Jeho slovo nebo pochybovat o jediném slově znamenalo naprosté zničení a věčné odloučení od Boha, špatně pochopit slovo toho posla. A prvním poslem byl sám Bůh. A každý další posel od té doby, to byl Bůh, který mluvil skrze člověka... což je Boží Slovo, protože nebyl nikdo, skrze koho by On mluvil, ale pouze ten, ke kterému On mluvil. Ale od té doby, co stvořil člověka a vykoupil člověka, Bůh mluví skrze člověka. Nepoužívá působení nějakého mechanického zařízení, ale úřad člověka, člověka, který se Bohu odevzdal a zasvětil.

⁷² Jak bychom mohli procházet skrze proroky, a Samsona, a dál až do dnešního věku. Vždycky to byl jednotlivec s Bohem. No, každý věk, jak jsem řekl, měl své poselství a svého posla. Teď si vezmeme další věk po věku Edenu, jen abychom měli malé pozadí. No, po tom edenském věku přichází Noeho věk. No, když svět... Nedávno jsem mluvil dole v modlitebně v Clarksville na téma znamení konce času. A pak další večer, ve čtvrtek večer, o ztotožnění s Ježíšem. A teď, dnes ráno o evangelistovi poslední doby, evangelizaci, promiňte.

⁷³ Tedy, těsně před zničením předpotopní říše v době potopy se dozvídáme, že měli vyspělejší civilizaci, než máme my dnes. Domnívám se, že ovládali atomovou energii. Myslím, že právě to vychýlilo zemi z její osy. Stál jsem na britských ledových polích, kde kopali pět set metrů hluboko a vytáhli odtamtud palmy, tam kde kdysi palmy byly, a to před mnoha sty lety. A my se učíme a víme, že svět stál vzprímeně. A oni měli takovou mechaniku a vědu, že dokázali postavit pyramidu, sfingu a tak dále, což bychom dnes nedokázali znovu vytvořit. My nemáme žádné stroje, které by ty kvádry mohly zvednout tak vysoko, ledaže by to byla atomová energie. Benzinová energie to nedokáže ani elektrická energie to nedokáže. Ale to byl jiný věk, mnohem dokonalejší než náš věk.

1. Mojžíšova 6:2

⁷⁴ A tam v tom věku Bůh povolal muže jménem Noe, obyčejného člověka, zemědělce, protože byl ve svém pokolení shledán zbožným. A Bůh s tímto mužem jednal na téma „postavte koráb“. Protože, hřích, všimli jsme si, že v té době „dcery lidské“, jak říká Bible, „viděli... synové Boží viděli lidské dcery.“

75 Diskutuje se o tom a mnozí pisatelé si myslí, že ti synové Boží, to byli padlí andělé, kteří se protlačili do ducha. Nechápu, jak to může člověka napadnout. To by z něj dělalo stvořitele, dělalo by to ze satana stvořitele. Satan není stvořitel, satan je převraceč stvoření, rozumíte. Lež je jen mylně vyřčená pravda. Cizoložství je převrácení správného aktu, rozumíte. A přesně to je hřích. Satan nemůže tvořit, může pouze překroutit to, co bylo stvořeno.

1. Mojžišova 6:2

76 Tak to byli synové Boží, což byli synové Setovi z rodu Božího skrze Adama a dcery Kainovy, satanovy: „A když viděli, že jsou krásné, hezké.“

1. Mojžišova 6:2

77 A tam si všimneme, že kdybychom viděli fotografie z před několika let, řekneme z před sto lety, jak krása dnešních žen překonala krásu tehdejších žen. Když si přečtete Genesis 6, najdete tam o tom nádherný obraz. Byly krásné. A dnešní ženy jsou mnohem hezčí, než bývaly. Je to kvůli jejich oblékání a modernímu trendu. To je to, co je zdůrazňuje.

78 Mám fotografii Pearl Whiteové, když ji Scott Jackson zavraždil, vrazil jí dýku do hrudi, její tajný ctitel, a ten velký národ byl otřesen písní Pearl Whiteové. Ona byla v těch dnech považována za nejkrásnější ženu světa. Dnes by byla na ulici starožitností, v porovnání s těmito ženami.

79 Nebo se vraťte do dob Clary Boweové, když poprvé začala s tím skandálem, že si srolovala punčochy pod kolena a zpívala: „Srolujte je, holky, srolujte je“. Na to si vzpomínám ve svém raném věku. A vezměte si fotografii Clary Boweové a porovnejte ji s některými dnešními kráskami, vidíte.

Matouš 24:37; Lukáš 17:26

80 A to je znamení konce času. Ježíš řekl: „Jak tomu bylo za dnů Noé, tak tomu bude i při příchodu Syna člověka.“ A ony se neustále svlékaly. Co to je? Kainovy dcery. Proto jsme považováni za podivíny a fanatiky, když se to snažíme vysvětlovat a říkat o tom pravdu Evangelia. Ale ony se neustále demoralizují a vycházejí na ulici a chovají se tak, jak se chovají a neuvědomují si, že se z toho budou muset v den soudu zodpovídat. Žena, která se špatně obléká, sexy — ty můžeš být pro svého manžela nebo pro svého milého, svého přítele čistá jako lilie, ale když nějaký hříšník jde ulicí a podívá se na tebe a ty se takhle oblékáš, on po tobě zatouží, protože ty ses mu takhle předváděla.

⁸¹ Nejsou to děcka, kdo potřebuje nařezat, ale táta a máma, že jim to dovolili. Není to kriminalita mladistvých, ale kriminalita rodičů. A myslím si, že ve značné míře i kriminalita kazatelny, protože jim to nechají jen tak projít a nic o tom neřeknou, i když to tam ve Slově je.

Matouš 15:28

⁸² Tedy, Ježíš řekl: „Každý, kdo pohlédne na ženu, aby po ní zatoužil, již s ní zcizoložil ve svém srdci.“ A když takový hříšník půjde k soudu, aby se musel zodpovídat z cizoložství, to se vrátí hned zpátky: „S kým jsi to spáchal?“ S tebou! Sice jsi to nikdy neudělala, ale podle Bible jsi stejně vinná. Kdo je tedy vinen? „Každý, kdo pohlédne na ženu, aby po ní zatoužil, již s ní zcizoložil ve svém srdci.“ Jak je to opravdu závažné!

⁸³ V Jeffersonville je dnes devadesát devět celých devadesát devět desetin procent žen, které jsou před Bohem vinny. S celým národem je to tak. Proč? Kriminalita kazatelny, že se to lidem neřekne; a kriminalita domácnosti, kde nechávají jít ty mladé slečny na ulici a takhle se chovat. A oni na to říkají, že je to v pořádku.

1. Mojžíšova 6:2

⁸⁴ Přesně s tím se musel Noe ve své době potýkat. Dcery lidské byly krásné a synové Boží se na ně dívali. Podívejte se, znovu přichází ten chtíč. Ale Noe, ach, u toho bychom mohli zůstat celé hodiny. Ale Noe byl muž spravedlivý, zbožný, bezúhonný, a proti takovým povznášel hlas. A oni ho nazvali bláznem. Posměvači, jak říká Bible, se mu posmívali, dělali si z něj legraci. Ale on řekl: „Přijde čas, kdy se z nebe snese bouře, z nebe spadne voda.“ Nikdy předtím nepršelo. A jeho Evangelium před jejich tehdejšími vědeckými teoriemi neobstálo, protože na obloze žádný déšť nebyl.

⁸⁵ A dnes se vědecká teorie, těch moderních takzvaných náboženských skupin, snaží dokázat, že tato požehnaná věc, kterou máme, nazývána Duch svatý, je pouze emoce. Vidíte, podle jejich vědecké teorie to prostě neobstojí. No, rád bych se jich zeptal na tohle, co způsobuje, že ti lidé jsou změněni? Co způsobuje, že opilec přestal pít? Co přiměje prostitutku, aby přestala žít svým nedobрым životem? Co způsobí, že rakovina a nemoci od lidí odejdou, od hluchých, němých a slepých a mrtví vstanou vzkříšení? Vysvětlete to. Je tohle emoce? Samozřejmě, že je s tím spojena emoce.

⁸⁶ Vše, co je živé, má emoce, a vše, co nemá emoce, je mrtvé. Promiňte mi to vyjádření, ale myslím, že bychom měli raději pohřbit některá naše náboženství postrádající emoce, protože jsou mrtvá. Nemají v sobě žádné emoce. Každé náboženství, které nemá emoce, by

mělo být pohřbeno.

Matouš 21:9; Marek 11:9; Lukáš 19:38-40

87 Protože to je emocionální! Když Ježíš vstoupil do města, děti a všichni, všichni Jeho přátelé, volali: „Hosanna Tomu, který přichází ve jménu Páně!“ A ti tehdejší náboženští fanatici to nemohli snést, bylo to příliš emotivní. On řekl: „Kdyby mlčeli, skály by hned křičely,“ vidíte. Něco musí vykřiknout, protože tam byl život.

Noe si prožil hrozné chvíle, ale nakonec jednoho dne přišla zkouška.

88 Všichni, kdo kráčí s Bohem, jsou podrobováni zkouškám, vaše víra je zkoušena. Když začneš žít pro Něho, pak o tobě bude mluvit každý soused, nic se ti nebude dařit. Jen si pamatuj, je to Bůh, který tě zkouší. Bible říká: „Každý syn, který přichází k Bohu, musí být nejprve vyzkoušen, napravován, vychován.“ To je pravda. Jako mě cvičil můj táta, když jsem udělal něco špatného, měli jsme nade dveřmi pověšené desatero přikázání, byl to asi takhle dlouhý prut; a pan Branham měl v rukou sílu, byl to opravdový chlap, který nás vzal ven a dal nám pořádný výprask. A tak to dělá Bůh. Zkouší dítě — cvičí tě, vychovává tě, protože jsi Jeho dítě; v budoucnosti je pro tebe něco připraveno, domov ve Slávě. A On tě cvičí. Každý přicházející syn musí být zkoušen.

1. Mojžíšova 7:16

89 Noe, který je teď předobrazem své doby, prošel zkouškou, protože Bůh mu řekl, aby vešel do korábu, a když vešel do korábu, dveře se samy zavřely. A Noe bez pochyb řekl své rodině: „Zítřa sledujte. Dnes se dveře zavřely, ale ráno bude shora z oblohy pršet.“ Pamatujte, že nikdy předtím se to nestalo.

90 A posměvači, možná někteří z nich, ti polovičatí věřící řekli: „Pojďme nahoru a postavme se tam. Víte, ten stařec mohl mít pravdu.“ Postávali kolem korábu, čekali a říkali si: „No, on mohl mít pravdu.“ A šli nahoru. A druhý den ráno vyšlo stejně krásné slunce, vyšlo na svou pouť.

91 Víte, a není pochyb o tom, že satan se posadil tam nahoře v tom otvoru v korábu, v tom okně, a řekl: „Stále si myslíš, že máš pravdu?“ No, takhle to ďábel dělá s námi se všemi. Ale pokud to řekl Bůh, drž se toho! Ať se děje, co se děje, drž se toho.

1. Mojžíšova 7:11

92 Uplynul druhý den, uplynul třetí den. Noe netrpělivě čekal. Ale nakonec, po sedmi dnech, a bylo to 17. února, když vešel dovnitř. A pak po sedmi dnech, potom, když se toho rána probudil, burácely hromy, všude kolem padaly velké dešťové kapky. Ti, kteří tam přišli a zůstali

tam den nebo dva, aby se přesvědčili a říkali: „No, půjdeme tam a uvidíme, jestli se něco stane,“ tehdy už ale bylo příliš pozdě. Bouchali, křičeli. Ulice byly plné vody a voda začala stoupat na svahy. Lidé se vydali na vyvýšená místa. Snažili se dostat do člunů a tak dále, ale pokud ten člun nebyl zkonstruován Bohem, ty velké silné zemské otřesy v té době ho prostě rovnou potopily.

⁹³ Někdo z vás řekne: „Stačí, když mám nějaké náboženství a bude to v pořádku.“ Ne, nebude. V náboženství to musí být Bohem zkonstruovaná zkušenost, chápete. Všechno ostatní zahyne. Neříkám to proto, abych byl odlišný. Říkám to jen z lásky a s vědomím, že se budu muset v onen den zodpovídat a budu z toho muset vydat počet. Takže když řeknu jen to, co říká On, vím, že je to v pořádku. Ale kdybych se do toho snažil vložit něčí vyznání víry nebo teorii, nemohl bych to udělat, nemám v to žádnou víru. Prostě věřím tomu, co řekl On.

⁹⁴ Všimněte si, po chvíli byla voda hlubší, vystoupala až na nejvyšší místa. Bouchali na dveře, křičeli, plakali. Ani trochu jim to nepomohlo. Možná pár dní předtím, když tam umístili ta zvířata, mohu slyšet, jak někteří posměvači říkají: „Běžte si tam s těmi svými smradlavými zvířaty. Žijte si tam v tom vašem smradu, jestli chcete.“

⁹⁵ Právě totéž vám říkají dnes: „No tak, jen si buď staromódní, když chceš. My si jdeme užívat.“ Jen tak dál, nechte to být. Ale, ach, bratře, být v bezpečí v korábu, ty dveře se zavřely! O to se jedná.

1. Mojžíšova 7:23; Galatským 3:24

⁹⁶ Ale Noe ve svém dnu, ve své plnosti času to měl těžké, rozumíte, protože lidé o něčem takovém nikdy předtím neslyšeli, ale přesto to přišlo. Pak na tom místě zjišťujeme, že potom, když byl Noe vysvobozen a tak dále, a země se začala znovu rozvíjet — a všechno, co dýchalo, zahynulo. A pak znovu zjišťujeme, že přišel čas, kdy Bůh vyváděl své děti z Egypta, a že Mojžíš přišel se zákonem. Pro lidi to bylo tak těžké pochopit, ale ta plnost času přinesla změnu na zákon. A pak po příchodu zákona se Mojžíš snaží... Zákon byl pěstoun. Lidé si prostě žili, jak se jim chtělo, a tak pěstoun, zákon, jak říká Bible, měl přivést lidi k poznání, že je to špatné, a tak jim dal Desatero. Byla to pořádná změna, lidé to nechtěli přijmout. V pořádku.

Jan 3:16

⁹⁷ Po Mojžíšovi přichází Jan. A po Janovi přišla plnost času, která představila Ježíše. A když přišel Ježíš, aby se nám pokusil přinést milost, což byl Bůh v Duchu, na úrovni Ducha, projevil svou lásku: „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozného Syna.“ A Ježíš byl tak

odlišný a v protikladu k zákonu, rozumíte, ale to byla jiná plnost času, jiná doba.

⁹⁸ A když pak Ježíš odcházel, mluvil o této plnosti času Ducha svatého, o vnitřním životě, o svědectví Jeho vzkříšení. Mám tady spoustu textů z Písma, ale nemám čas se jimi zabývat, jen stručně je projdu. Dobře. Vždycky to byl fakt a boj, když se jedna plnost času měnila ze staré plnosti času na poselství toho času, vždycky to byl s lidmi boj. Oni... Ačkoli to bylo vždy biblické. Ale v době, kdy jim Bůh dává plnost času a něco, podle čeho mají žít nebo něco, co mají dělat... Nyní zjišťujeme, že bezprostředně potom, co je dána plnost času, se lidé na zemi snaží najít něco, co by to zmařilo a co by z toho udělalo člověkem vytvořenou záležitost.

⁹⁹ Když měl Noe koráb, hned potom Nimrod, ten odpadlík, postavil věž a řekl: „Kdyby přišla potopa, vylezeme nahoru a dostaneme se nad ni.“ A pak přišel Bůh se zákonem, který právě... Vidíte, ta plnost času už patřila minulosti.

5. Mojžíšova 18:15, 18

¹⁰⁰ A také, když přišel Ježíš, po Zákoně, Zákon mluvil o Mojžíšovi a... mluvil o příchodu Krista. Ale když On přišel, oni byli tak zakotvení v tradicích otců, měli svá vyznání, měli své trendy, měli své církve, byli tak spokojeni, takže pro Ježíše bylo tak těžké pokusit se zatrást tím královstvím (tou církví) od vyznání víry k uvěření Jemu. A přitom Písma po celou dobu mluvila obzvlášť o Něm už od té první plnosti času v Edenu: „Jeho semeno potře hadovi hlavu.“ Zaslíbený Ježíš procházel každou z těch plností času, a když přišel, nepoznali Ho, protože byli svázáni svým věrovyznáním, ale přesto to byla biblická pravda. Každý posel a jeho poselství pokaždé předpovědělo to další, které mělo následovat. Mojžíš, ti proroci předpověděli, Mojžíš předpověděl Ježíšův příchod. Mojžíš řekl: „Hospodin, tvůj Bůh, vzbudí proroka, který se mi bude podobat.“ Kolikrát už jsme tím v našich poselstvích po celém světě procházeli, že Ten přicházející Mesiáš měl být prorok!

Jan 4:7

¹⁰¹ Proto ta neblaze proslulá žena navzdory všem kazatelům poselství uvěřila. Ta žena v Samari, když k ní Ježíš promluvil, řekl: „Dej mi napít.“

Jan 4:9, 11

¹⁰² Řekla: „Nemáš, čím bys načerpal. Nesluší se, abys mě, Samaritánku, o to žádal.“ A rozhovor pokračoval.

Jan 4:16

Pak řekl: „Jdi a přiveď sem svého muže.“

Jan 4:17

Ona odpověděla: „Žádného nemám.“

Jan 4:18

103 Řekl: „Dobře jsi řekla, měla jsi jich pět a ten, se kterým teď žiješ, není tvůj.“

Jan 4:19, 25

104 Řekla: „Pane, vidím, že jsi prorok. Víme, že se blíží plnost času. Přejde někdo, kdo bude pomazán, kdo je nazýván Mesiáš, Boží Kristus, a až přijde, bude tím prorokem.“ O co více toho ta žena věděla než všichni ti kazatelé té doby! Ano, přátelé. A ona ve svém stavu, podívejte se, rozuměla Písmu. A přesto, ta malá chuděra, vdaná s pěti muži a žijící s šestým, přesto věděla o Písmu víc, protože ho brala za bernou minci. A řekla: „Až přijde, bude prorokem.“

Jan 4:26

Co jí Ježíš řekl? „To jsem já.“

Jan 4:28, 29

105 Nechala džbán s vodou, běžela do města a řekla: „Pojďte se podívat na Muže, který mi řekl, co jsem udělala. Není to snad samotný Mesiáš?“ To je On.

106 No, podívejte, ona věděla, že On přijde, protože proroci a Písmo ve dnech Mojžíše, ve dnech proroků a po celou dobu v minulosti, v každé z těchto plností časů, říkali: „On tady bude, a to je to, čím On bude!“ Ó!

107 Kdyby to lidé dnes viděli, poznali by, v jakém dni žijeme. Viděli by, že je to Boží zaslíbení pro tento den. Bůh řekl, že to tak bude. Nic se neděje nesprávně, velké Boží hodiny tikají přesně ten správný čas. A dokonce i podle vědy jsou tři minuty do půlnoci. Takže vidíte, že ten úder může přijít kdykoli. A to už jsou dva nebo tři roky, co to řekli. Vidíte, jsme na konci času. Ale podívejte, procházeli jsme plností času od starého církevního věku — kdy tady byl ten pochmurný den, kdy se lidé stávali jen členy církve a zapisovali své jméno do knihy — k večernímu světlu, k obnově, opětovnému návratu Ducha svatého na zem, dalším Letnicím, dalšímu znamení, měla se stát další událost. A lidé tomu nevěří, protože jsou tak usazení jako za časů Ježíše, rozumíte. On o tomto dni vyprávěl, když byl tady na zemi. Přišel přesně podle Písma a tehdy předpověděl, že tento den přijde.

Matouš 24:32; Marek 13:28; Lukáš 21:25, 26; Zjevení 3:15, 16

108 Teď bychom rádi přemýšleli o dalším. Mám... pokud si chcete něco z toho přečíst, je to Matouš 24. Ježíš mluvil o tomto dni a řekl, že se Židé opět v poslední den shromáždí. Řekl: „Až uvidíte fíkovník vypouštět pupeny, vězte, že čas se přiblížil.“ Řekl: „Nastane čas zmatku,

úzkost mezi národy, moře bude burácet; mužům budou selhávat srdce, pravidelně.“ Ne mezi ženami, je to mezi muži. Ježíš nikdy neřekl ženy, řekl „muži“. Podívejte se na tu pohromu! A co se v ten den stane! To bude znamení konce časů: „Srdce selhávají, strach, zmatek.“ Zjevení, když to bylo vypovězeno, když prorok mluvil o tomto dni, řekl, že přijde doba, kdy církev bude vlašná, laodicejský věk církve v posledních dnech, vidíte. Co to je? Je to Ježíš (poslední věk), který předpovídá konec tohoto věku.

109 Přesně jako v Edenu, jako za časů Noe a za časů Mojžíše, v čase Zákona, a pak v čase milosti a teď v tom večerním čase. Je tam mnoho dalších, kdybychom měli čas, ale já jsem je přeskočil, protože nebudeme mít čas. Každý z nich říká, co bude v příštím věku, ale církev se stává tak církevníkou se svými vyznáními víry, dogmaty, pověrami a teoriemi vytvořenými člověkem, až jim to Slovo uniká. Teď můžete vidět, jaká bude evangelizace večerního času, rozumíte. Co to je? Ti, kdo ji budou nabízet, budou nazváni blázny. Budou tak odlišní! Byli v Noeho době, byli v každé době. Vyhazovali je z jejich církví, protože věřili v Ježíše; každý, kdo mu naslouchal, musel být z jejich církve vyloučen, vidíte. Ale On měl tu plnost času, to byla Jeho doba, plnost času Syna.

110 Teď se také dozvídáme, že o tom prorokoval ten velký Duch svatý. Pokud byste si chtěli některé z těchto veršů Písma poznamenat, je to Matouš 24, a pak si запиšte 2. Timoteovi 3:1. Duch svatý mluví o velkém intelektuálním věku na konci času. Věděli jste to? Proč je to tak?

111 Josephe, ty jsi se mnou hodně cestoval tady po této zemi a slyšels o shromážděních v zámoří. Jezdím do zámoří a mám tam sto padesát, dvě stě tisíc, pět set tisíc lidí a lidé jsou jen... Jediná věc, kterou vidíte, jak se opakuje každý den, ta shromáždění probíhají jako tady v modlitebně, a tam až deset, dvacet a třicet tisíc lidí padne na nohy... povstane na nohy, aby vzdali chválu Bohu. Oni to vidí. Proč se to neděje v Americe? Je to intelektuální doba. Chtějí někoho, kdo nebude mluvit o soudu, ani o těchto věcech, protože je to nutí se rozejít s jejich společenstvími, s jejich kluby a lóžemi a bezbožnými věcmi, ke kterým patří. Proto kdyby jejich pastor něco takového vyslovil, rada diákonů by ho nechala odstranit a dosadila by tam někoho jiného, nějakého mladého Rickyho nebo někoho takového. Víte, co tím myslím.

112 Promiňte, tak jsem to nemyslel, víte, ale někdy jsem asi příliš rozrušený. Ale myslím... Ricky je v pořádku. Jen se mi nelíbí to jméno. To je pravda. Kdyby sis to vyhledal v numerologii, tak bys své dítě přejmenoval. Ano, přátelé. No, Ricky nebo Elvis nebo něco takového,

ach, pro slitování! A tak dobře, každopádně, víte, oni taková jména předtím neměli; to muselo přijít. Tohle je ten věk, aby to tady bylo. Přesně tak.

1. Timoteovi 4:1

113 Tedy, „A teď Duch říká.“ Poslyšte, cituji vám z Písma.

Duch však výslovně říká, že v posledních časech [Vidíte?], v posledních časech někteří odstoupí od víry, naslouchající bludným duchům a učením démonů; a tak dále, vidíte.

2. Timoteovi 3:4

114 Podívejte se, jací budou „nadutí, samolibí“, hlavouni. Promiňte, ale vy víte, co tím pouličním výrazem hlavouni myslíme. Všichni víme, že je lepší to říkat takhle: „Nadutí, namyšlení, milující rozkoše více než milující Boha.“

Jan 9:6

115 Včera jsem tu stál a díval se na to koupaliště přímo pod námi a divil jsem se, když mi jeden muž, který je učitelem nedělní školy, řekl: „To by nemělo být v Bibli, že Ježíš plivl.“ Řekl: „To je proti hygienickým pravidlům, když Ježíš plivl a udělal... vzal své sliny.“

Jan 9:6, 7

116 Stál tam a mluvil, že řecký originál říká, že „plivl na zem“. Mluvil s tím mužem a plivl na zem. Když domluvil, sáhl rukou dolů, vzal ty sliny s tou špínou a smíchal to a dal mu to na oči, potřel mu tím oči a řekl: „Jdi, umyj se v rybníku Siloe (To znamená Poslaný) a oči se ti otevrou.“ On šel, umyl se a oči se mu otevřely.

117 A tak ten člověk mi řekl: „To by dneska neprošlo. To je proti hygienickým pravidlům, proti zdravotním pravidlům.“ A pak ten samý člověk vezme svou rodinu, manželku a všechny své děti, tam dolů na to koupaliště, kde jsou všechny ty ženy a muži, a jsou v té vodě v čase menstruace, kdy tam nemají co dělat, a tak dále. Někdy nejdou ani na záchod, a všechna ta jejich špinavá těla a tam ta špína, která jim šplíchá do úst, do očí a podobně. A pak říkají, že Ježíš plivl na zem a způsobil, že ten člověk viděl!

118 Nedávno jsem odtamtud přivezl malého chlapce, který mi řekl: „Lokl jsem si trochu té vody.“ Řekl: „Je mi špatně jako koni. Jdu domů.“ Ten malý kluk teď tady možná sedí, bydlí v přívěsu asi o dva nebo tři bloky dál v ulici, kam jsem ho odvezl, a řekl: „Už tam nikdy nepůjdu.“

119 Ale oni tomu přesto říkají „moderní civilizace“. Vidíte, kam se dostáváte? Staré přísloví o tom říká, že „zakrýváte si ústa před

komárem, ale velblouda spolknete“, vidíte. Teď už se nemohu dočkat, až ho potkám. Lepší je se těmto věcem vyhýbat.

1. Timoteovi 4:1; 2. Timoteovi 3:3, 4

120 „Intelektuální, nadutí, namyšlení, milující rozkoše více než milující Boha.“ Cituji Písmo. Duch svatý mluví o tom, že k tomu výslovně dojde na konci času. „Nadutí, namyšlení, mající formu pobožnosti...“ No, zaprvé: „Budou nestřídmí a opovrhovači těmi, kdo mají pravdu,“ nenávidící ty, kteří věří Slovu. Vidíte je? Nesouhlasí s těmito tradičními vyznáními víry a věcmi, a tak je nenávidí.

Jan 10:37

121 Stejně jako ti farizeové a saduceové, oni Ježíše nenáviděli. Proč? Protože byl v rozporu s jejich vírou, rozumíte? Ne že by chtěl být jiný, ale On musel žít — On byl Slovem, živým Slovem, které žilo. Řekl: „Jestliže nedělám skutky svého Otce, pak mi nevěřte,“ vidíte.

122 Stejně je to i dnes. Pokud člověk tyto věci káže a neděje se to, pak je to špatně, protože Písmo říká, že se to stane. Ale jestli se to děje, pak je to správné; ne, že ten člověk má pravdu, ale Slovo má pravdu. No, ale do tohoto stavu jsme se dnes dostali. Vidíte, přátelé, je to prostě smysluplné. Vidíte to? Stavím tady něco, abych vám ukázal to vyvrcholení tady, při evangelizaci času konce.

2. Timoteovi 3:3-5

123 Všimněte si, že v dnešní době, v tomto intelektuálním věku, „nadutí, namyšlení, milující rozkoše víc než milující Boha“; zůstávají ve středu večer doma a dívají se na nějaké ty staré vulgární pořady jako „Milujeme Suzy“ nebo „Lucy“ nebo ať je to jakýkoliv nesmysl, ženy tucetkrát vdané a žijící s muži, a oni žijí... A, ach, každá z nich se vdala a rozvedla a vdala a rozvedla a vy z nich děláte idoly, jako by byly bohy. Ale ty raději zůstaneš *doma* a budeš to sledovat, než aby ses zúčastnil modlitebního shromáždění. „Milující rozkoše více než milující Boha.“ Ať už se ve městě hraje míčový zápas nebo se tu někde sejdou Colonels a Giants² nebo je jakákoliv příležitost se někde sejít, oni zavrou kostely, aby se toho mohli zúčastnit. Ať sem na ulici přijde Elvis Presley s kytarou a začne s ní swingovat sem a tam, nebo některý z těch lidí, modlitební shromáždění budou ve středu večer zavřené. „Milující rozkoše více než milující Boha. Nadutí, namyšlení, nestřídmí, nadutí a opovrhující těmi, kdo jsou dobří. Mající způsob zbožnosti!“

Namítnete: „To jsou komunisté.“ Ne, nejsou.

² Fotbalové kluby

2. Timoteovi 3:5

124 Jsou to členové církve, kteří mají formu zbožnosti. Ale co? Zapírají její moc! Mají formu Boha, ale říkají: „Bůh tyto věci nedělá.“ Vidíte, není v tom žádná moc, stačí to přijmout a udělat to a to. A tak to je. Rozumíte, žádná změna života, nic, prostě jen patří do církve.

2. Timoteovi 3:5, 6; 2. Timoteovi 4:5

125 „Mající formu zbožnosti, ale zapírající její moc. Od takových se odvrátte,“ říká Bible. „Neboť takoví chodí od domu k domu a svádějí pochybné ženy obtížené hříchy, puzené různými žádostmi.“ Přesně to říká Bible. Teď žijeme přesně v takovém věku. „Ty však konej dílo evangelisty, naplň svou službu.“ Vidíte, to je to.

Marek 16:17, 18; 2. Timoteovi 3:4, 5

126 Podle těchto poslů a svědků, které vidíme, zjišťujeme, na jaké straně jsme. Podívejte se, v jaké skupině se dnes ráno nacházíte. Podívejte se, na jaké straně jsme. On řekl, že na této straně budou tato znamení následovat ty, kdo uvěří a že budou vysmíváni a pohrdáni jako za dnů Noe. A tady přijde tato druhá skupina, která si z nich bude dělat legraci, bude nadutá, povýšená, bude mít způsob zbožnosti a bude zapírat právě to, co vyznáváte. Tudíž vidíte, na jaké straně jste, vidíte, tito praví poslové dneška! Ježíš předpověděl, že to bude satan se svým poselstvím. Ale Jeho poslové budou mít toto dění, tato znamení budou následovat ty, kdo uvěří. Satanovi poslové by měli mít způsob zbožnosti. Jeho poslové by měli mít tato znamení: budou brát hady, pít smrtící věci, vyhánět ďábly, vkládat ruce na nemocné, přijímat křest Duchem svatým, znamení a zázraky. No, nacházíme se na jedné z těch stran a jsme na konci času. Ó!

Amos 3:3; Izaiáš 1:6

127 Není divu, že prorok Izaiáš řekl: „Celé tělo je zanícené a plné hnisavých vředů, všechno.“ Kam bychom mohli jít? Co bychom dělali, kdybychom se všichni spojili? Bylo by to horší než kdy jindy, vidíte, bylo by to všelijaké. Jako se pokoušejí o Světovou radu církví; to nikdy nebude fungovat, mají tam ateisty, nevěřící. „A jak můžou dva jít spolu,“ říká Bible, „pokud nebudou ve shodě?“ Vidíte? A tam nejsou ani dva, kteří by se spolu shodli.

128 Spása je individuální záležitost mezi — ne církví, ale mezi každým jednotlivcem a Bohem. Chození se Slovem! Ano. Podívej se, bratře, jak to vidíme. Víme, že už je strašně pozdě.

129 Všimněte si, že velký blikající červený světelný signál Jeho příchodu je rozsvícen. To víme. Mohl bych tady vzít mnoho míst z Písma, která jsem si zapsal, abych vám ukázal, že jsme na konci času. Židé se

vrátili do Palestiny, fíkovník vypustil své pupeny. Lidská srdce selhávají strachem. Ženy, jejich řádění je na vzestupu. Jak bych se mohl vrátit do Zjevení a ukázat vám, že tento národ je zde charakterizován ženami, číslem ženy, číslem třináct. Od začátku máme třináct kolonií, třináct pruhů, třináct všeho, třináct států, všechno třináct, třináct hvězd na dolaru, všechno je třináct a žena.

130 Když jsem nedávno stál ve Švýcarsku a mluvil jsem... Jedna žena mi řekla: „Chceme se dostat do Ameriky, abychom měly svobodu jako tamní ženy.“ Řekl jsem jim, co ony udělaly. „Hm,“ řekly, „tak to my nechceme,“ vidíte. Vidíte?

Zjevení 13:11

131 Ale to je Amerika. Mohli bychom se vrátit a rovnou tady ukázat, že to má být v tomto národě, přichází to tam, kde nejsou žádné vody, žádní lidé. Přichází jako beránek, má to dva malé rohy, občanská a církevní moc, ale oni se spolu sjednotí prostřednictvím politické moci, a ten nový prezident, kterého máme, sem znovu přivede Řím.

132 Chci, aby mi někdo řekl, pokud je tu nějaký teolog nebo kdekoli jinde, kde kdy Bible předpověděla, že komunismus ovládne svět. Nebojte se komunismu, na něm nic není. Je to falešná věc, kterou Bůh používá k tomu, aby s ním trestal národy, pokořoval národy. Jistě, Bible říká, že světu bude vládnout Řím. Podívejte se na krále Nabuchodonozora, na jeho sen, na jeho vidění, na Danielův výklad, jak každé z těch království a období plnosti věku, jak to prostě dokonale souhlasilo, a šlo to rovnou až do samotného konce a tam byl Řím. Takže to bude Řím. Nebude to komunismus, jsou to jen loutky. Toť vše. Nikdy se nikam nedostanou. Ne, nedostanou.

133 Jak právě řekl Joseph: „Srdce Afriky, nad těmi ubohými pohany, by se nemělo vládnout. *Lidé* nad nimi už vládli.“ To je to, co se s nimi dnes děje, že nad nimi vládli. Oni chtějí lásku, chtějí Boha. A když je komunismus bezbožný, tak to nikdy nepřijmou. Určitě ne, jistěže ne.

Izaiáš 60:2

134 Červená na semaforu bliká. Signál je zapnutý. Jeho příchod se blíží. Ó! Izaiáš 60. kapitola a 2. verš říká: „Temnota přikryje zemi a hustá tma národy.“ A přesně tak to je.

135 Posel a poselství poslední doby by mělo čelit stavu poslední doby. Nemyslíte si to? Toto poselství nemohlo být kázáno před čtyřiceti lety. Ne, poselství a posel poslední doby si musí jít naproti. Tehdy v těch dnech, které skončily, by to zřejmě nefungovalo. Ale to se musí vyrovnat s podmínkami poslední doby. Obratě se, věřte znamením Evangelia! To

je poselství dnešního dne. Obmyjte své duše v Beránkově krvi a věřte Evangeliiu, že znamení konce času jsou zde, že semeno Evangelia — že to už proběhlo.

Marek 16:17

136 Mluví se tolik o reformě; v tom jsem s nimi zajedno, co se týče evangelikální reformy. Reforma znamená „očistit se“. Myslím si, že potřebujeme velkou očistu, od naší nevíry a potřebujeme věřit Evangeliiu. To je pravda. Máme příliš mnoho naší nedůvěry a pochybností. Reforma! Dokonce i to obyčejné slovo v řeckém překladu, kde je řečeno „činit pokání“, znamená „reforma“. A reformovat znamená „vyčistit“ vše pozpátku, minulost, a uvěřit Evangeliiu v jeho síle a projevu. „Tato znamení je budou následovat.“

Říkají: „Jen pro tento věk.“

Marek 16:17

137 On řekl: „Až do skonání světa.“ No, někdo má pravdu. Pokud ten člověk, který je nevěřící, řekl, že to bylo jen pro apoštoly, a sám Ježíš řekl: „Až do skonání světa,“ pak ohledně toho beru Jeho Slovo. Je to tak!

138 Bůh chce, aby Jeho lid byl oddělen od nevíry a nevěřících. Tak mnoho z vás lidí v tom chybuje, když někdy nechává své děti, aby si tu venku hrály s malým Oswaldem, rozumíte. Nechci být teď podivín a naškrobený a tak dále a být nějakým fanatikem, to nemám v úmyslu, ale když necháváš a... Měli byste vědět, s kým vaše dcera chodí večer ven, rozumíte. Třeba jste ji vychovali jako zbožnou dívku, která chodí do kostela, a pak si najednou uvědomíte, že chodí ven s nějakým Oswaldem nebo s některým z nich a on je ateista, nevěřící, a její život přijde nazmar a vy nevíte, co on je zač, chápete. Pak si ji vezme za ženu a podívejte se, kde se potom ocitnou vaše děti, vaše vnoučata, vidíte. Dávejte si pozor. Bůh chce, aby Jeho lid byl oddělený.

2. Mojžíšova 34:12, 13

139 Přečtěte si jednou Exodus 34:12 a uvidíte, co Bůh řekl Izraeli. „Až přejdeš do té země, vyčisti všechno, co tam je. Neponechte si jedinou věc.“ Také Jozue 23. kapitola a 12. verš, podívejte se, co řekl Jozue: „Teď vás Bůh přivedl do této dobré země,“ jako teď církev, a řekl: „Přivedl vás do této dobré země. Máte z ní radost?“

„Amen, radujeme se z ní,“ řekli.

140 Řekl: „No, je tu nějaký zbytek těch nevěřících a ty se s nimi nespolečuj. Nechod's nimi.“ Nedělej to, sestro, když tě ten kluk bude chtít vzít někam do baru, jen abyste si dali přátelsky přípitek, drž se od něj zdaleka! A totéž vy, chlapci, vůči nějaké dívce, která by chtěla udělat

totéž. Držte se od nich zdaleka!

141 Teď řeknete: „Bratr Branham je starý mrzout.“ Ale jednoho dne na to přijdete. Kdybyste šli tou cestou, kterou jsem prošel já, věděli byste, že je to tak. Ano, přátelé.

142 Kolikrát jsem v těch místnostech určených pro pokání viděl, jak mladé dívky přicházejí zneuctěné. Ta skvrna ji bude provázet až do smrti, a to, co řekla. Kdysi vyrůstala v dobrém křesťanském domě, ale tady je to, co se stalo: chodila s jedním chlapcem. Byl tak milý, že se od něj prostě nemohla odtrhnout a podobně. A on kouřil cigarety a v kapse měl plácačku a pak se dali do pití a tady to máte, vidíte. A tady je zneuctěna. Ach, to je politováníhodná věc. Vidíte to na obou stranách. Tak se prostě držte zdaleka, oddělte se! Budte ke všem milí a laskaví, ale nepodílejte se na jejich hříchu. Držte se od toho zdaleka. Ano, přátelé.

143 A to je vždycky, přátelé, ti vůdci, pokaždé když nastala ta změna časového období, lidé tím byli zmateni. Nebylo to ani tak lidmi, kdyby to Evangelium zůstalo na kazatelně, tam, kam ono patří!

144 Jako když jsem mluvil v Bethany College s luterány. On se zeptal: „Bratře Branhame, co si myslíš, že máme?“ A on řekl...

Řekl jsem: „No, je to takhle.“

145 On se zeptal: „Jaký je rozdíl mezi těmito letničními, o kterých mluvíš, a námi luterány?“

146 Řekl jsem: „Letniční církev je vyspělejší luteránská církev. Je to přesně tak. Kdybyste byli zůstali tam, kde jste měli být, byli byste také letničními.“ A tak jsme si o tom povídali.

147 A všichni jsme mluvili o tom, jak jsem dnes ráno slyšel někoho říkat, že: „Všechny církve, veškeré to první náboženství, všichni křesťané ve skutečnosti pocházejí z Říma“. Chci, aby mi to někdo dokázal. Uznám to, že z Říma pocházejí všechny denominace, ale křesťané začali v Jeruzalémě.

148 Pokud tedy katolická hierarchie chce, abychom se všichni vrátili zpět k matce křesťanství, budu s nimi souhlasit v tom, abychom se vrátili k Letnicím a všichni přijali Ducha svatého. S tím s nimi budu souhlasit. Ale tohle vůbec nepochází z Říma, to pochází z Letnic. Církev nebyla ustanovená v Římě, byla ustanovená ve dni Letnic. Jistě, ne pod jejich dogmaty, ale pod křtem Ducha svatého, to se snažím říct. Pokud se máme vrátit zpátky, vraťme se na začátek; ne zpátky k denominaci, to

půjdete do Říma, protože oni byli první, kdo měli organizaci nebo denominaci, a to je matka jich všech.

2. Korintským 6:17, 18; 2. Timoteovi 3:5; Zjevení 17:5; Zjevení 18:4

149 A Bible to říká v 17. kapitole Zjevení: „Ona sama je smilnice a matka nevěstek, svých dcer,“ vidíte. Tak to říká Bible. Ježíš Kristus řekl, že: „Ta římskokatolická církev je smilnice a všechny její protestantské dcery jsou spolu s ní nevěstky.“ A On řekl: „Vyjděte z jejich středu, můj lide, abyste se nepodíleli na jejím hříchu, a já vás přijmu a budete mi syny a dcerami,“ vidíte. Tak tady jste, podívejte se: „Mající způsob zbožnosti, ale popírající její moc,“ a tak dále.

150 Vy, vzácní metodisté, jakou jste mívali mezi vámi Boží moc. Šel jsem a stál... Měl jsem oblečené Johnovo roucho, když jsem byl v Londýně v Anglii, abych se tam tehdy modlil za krále Jiřího. A vzali mě tam do Wesleyovy kaple, kde kázal patnácti stům lidí každé ráno v pět hodin, předtím, než šli muži do práce. Seděl jsem tam na židli, kde přivedl k obrácení toho kohoutího bojovníka, a já jsem seděl na té židli. A stál jsem tam a šel za jeho kazatelnu a modlil se v místnosti, odkud on odešel do nebe. Pomyslel jsem si: „Kdyby John věděl, co ta metodistická církev udělala, obrátil by se v hrobě — měli jste se ve zvyku modlívát za nemocné a měli jste velká znamení.“ Když John Wesley... Stál jsem tam u té kaple, stál jsem u ní, kde je ten strom. Toho dne tam kázal o Božím uzdravení a velká anglická církev, anglikánská církev, šla a vypustila... Několik členů tam přišlo a vypustilo lišku a smečku chrtů a rozehnali Johnovo shromáždění. Chudák John nikdy v životě nevážil víc jak 55 kilo, ale on se otočil a ukázal prstem na jednoho z nich a řekl: „Ty pokrytče! Dřív, než nad tvou hlavou třikrát vyjde slunce, budeš mě volat, abych se za tebe pomodlil.“ A on toho večera zemřel, s křečemi ve svém těle a volal Johna, aby se za něj přišel pomodlit. A on zemřel, vidíte. Ach, kdybyste vy, metodisté, byli takovými metodisty, byli byste letničnými. To je pravda.

151 A co vy, baptisté? Příběhnete na pár minut do kostela, a když pastor káže déle než patnáct minut, chcete ho vyloučit. John Smith, zakladatel Baptistické církve, se někdy modlil celou noc a plakal nad hříchy lidí, až mu pláčem otekly oči a jeho žena ho musela ke snídani přivést ke stolu a nakrmit ho. A vy už se nedokážete modlit ani patnáct minut. Co se děje? Vidíte, smíchali jste to s tradicemi.

152 Poselství stále kráčí kupředu. Izrael následoval Ohnivý sloup. Tam, kde se zastavil, zastavili se i oni. Kam šel, tam šli. Ohnivý sloup kráčí stále dál. Ano.

1. Mojžíšova 18:18; 4. Mojžíšova 11:16, 17

153 Ted' zjišťujeme, že to dělají vůdci. Vůdci byli vždycky ti, kteří to zamotali. Podívejme se na starého Dátana tam v biblických dobách, v Mojžíšově plnosti času Zákona. Byl to ten, kdo vedl smíšený zástup, Dátan. Byl to Chóre; když Bůh vzbudil svého proroka Mojžíše a ten měl Hospodinovo Slovo. Měl tam na poušti dva a půl milionu lidí a Jetro přišel a řekl: „Mojžíši, tvoje břemeno je tak velké, to tě zabije.“ Bůh vzal část svého Ducha a vložil ho na sedmdesát starších a ti prorokovali. Mojžíše to nikdy ani trochu neoslabilo. Ale Mojžíš byl stále poslední odpovědí, protože měl „Tak praví Hospodin“.

154 Nemůžeš jít pod vedením skupiny lidí. Popírám, že by Bůh někdy použil nějakou skupinu lidí. Používá jednoho muže. Přesně tak. Jednoho muže, v jedné době, protože dva muži mají dva názory. Jeden muž! Přesně tak. Všimněte si, že v každé plnosti času to tak bylo, po celou dobu, vždycky to tak bylo.

155 A tady stál Mojžíš. A víte, co řekl, Chóre? Řekl: „Vždyť Mojžíš se chová, jako by on byl jediný oprávněný kázat, jako by jen on jediný měl poselství. Ach, my víme, že nad ním visí Ohnivý sloup, víme, že nad ním je Světlo, my to všechno víme, ale on se chová, jako by byl jediný, kdo má poselství.“

4. Mojžíšova 16:21, 32, 33

156 On to tak nemyslel. On to tak nemyslel. Snažil se lidi napravit. Bylo tam příliš mnoho názorů. Musíte něčemu naslouchat. A co se stalo? Bůh řekl: „Prostě se od něj odděl, protože já způsobím, že ho i jeho shromáždění pohltní země.“ A země se otevřela a vyšlehl oheň a oni se propadli dolů, vidíte.

157 Ta směsice, ti vůdci, předáci, je to, co způsobilo ty potíže mezi lidmi. Kdyby tak nebylo, mohli bychom dnes přijít sem do tohoto města a každá církev a každý sbor by se spolu sešel. Na tomto místě by byl, ach, každý obchod s alkoholem by byl zavřený. No, tohle město by bylo tak strážlivé, že by se pašerácký výrobce alkoholu musel půl hodiny připravovat, aby kolem sebe nahromadil dost vlhkosti na odplivnutí, chápete. No tak by to bylo! Promiňte, neměl jsem to říkat. Počkejte, poslouchajte to, co chci říct, je, že jsme všichni rozprášení. Jsou to ti vůdci. Bůh může přijít, aby něco udělal, a vedoucí těchto malých skupinek se bojí, že něco ztratí, zůstanou... odtáhnou je od toho, místo aby přijali Boží poselství. Byli to vůdci za dnů Noe. Za Mojžíše to byli vůdci. V Ježíšových dnech to byli vůdci. Dnes jsou to vůdci v Duchu svatém. Smíšené zástupy! Říkají: „Ach, dovol to ženám dělat. Proč na ně křičíš?“

158 Jak už jsem tu, myslím, říkal, že někdo mi tuhle řekl, protože jsem se pořád snažil, aby se sestry daly do pořádku. Víte, ony jsou terčem. Ony byly terčem v každém věku. Satan je použil tam v zahradě Eden a použil je pokaždé. A když Bible poukazuje na Ameriku a její ženy v posledních dnech, tak do toho začnu bušit. A někdo řekl: „Bratře Branhame, lidé tě považují za proroka.“

Řekl jsem: „Nejsem prorok.“

159 Řekl: „Ale oni tě za takového považují. Proč je neučíš, jak získat velké duchovní dary? Uč je věci, pokud... Bůh s tebou jedná, víme to.“ Řekl: „Proč ty ženy neučíš, místo toho stálého narážení do nich?“

160 Řekl jsem: „Kázal jsem jim jednatřicet let. A jak je mám učit, jak je mám učit algebru, když neznají ani svoji abecedu?“ Proč se s tím nevyrovnej a nechovají se jako ženy? Proč se pořád chovají tak, jak se chovají? Jak je můžete učit duchovní věci, když nechtějí věřit ani přirozeným věcem? Jak je můžete ty věci naučit? Nechte církev se pozvednout do té oblasti a pak v té oblasti mohou být učeni, jak přijímat Boží dary a jak dary projevovat a další věci. Ale Duch svatý to nikdy nedovolí, aby to nastalo, dokud to srdce nebude správné a připravené to přijmout.

161 Tedy, Bůh tu stojí s velkými nároky. Nebojte se, že jich bude příliš mnoho. Boha nemůžete vyčerpat. Dokážete si představit malou krysu, asi takhle dlouhou, malou myšku pod velkými egyptskými sýpkami, že říká: „Raději budu jíst jedno zrnko pšenice denně, mohlo by mi do další sklizně chybět“? Dokážete si představit, že by uprostřed oceánu plavala asi takhle dlouhá ryбка a říkala si: „Raději budu tuhle vodu pít šetrně, protože, víte, mohla by vyschnout?“ Ó, takhle by asi vypadal pokus o vyčerpání Boží dobroty a milosrdenství vůči svému lidu! On ti chce požehnat. Je připraven, On naléhá. Dokážete si představit, že byste vzali všechny vody země, moře a všechno ostatní a nahromadili je do jedné metrové trubky a nalili je tam? Ten tlak na jejím dně by byl takový, že by se snažil najít nějakou malou skulinku, kterou by mohl uniknout. To je jako tlak Ducha svatého, který se snaží sestoupit na každý život.

162 Ale oni to neudělají, milují vyznání víry a jiné věci víc než Boha. Musíte prodat věci tohoto světa a věřit Bohu. To se nedá popřít, viděli jste to rok za rokem a den po dnu. Jak jednou řekl Joseph: „To nikdy neselže. Musí to být Bůh,“ vidíte. A to je Boží zaslíbení dneška. Já ne, já nejsem Boží zaslíbení. Já jsem člověk. Mluvím o Jeho svatém Duchu, který je tady. To je zaslíbení tohoto dne: „Kdekoli, kdokoli.“

1. Mojžíšova 6:2

163 Nyní zjišťujeme, že to byli oni. A podívejte, vezmeme si například Baláma. Balám přišel dolů a učil lidi své učení a oni řekli: „No, podívejte, my jsme všichni věřící, my jsme děti Lotových dcer, Moábcí tam nahoře.“ Řekli: „My jsme všichni stejní.“ A on je smíchal, způsobil, že mezi sebou uzavírali manželství. Způsobil, že ty krásné moabské nafintěné ženy přišly sem dolů a řekly těm Božím synům, že jsou přece všichni stejní, že Bůh je Bohem všech ras a že je všechno v pořádku. A sezdával je dohromady, ale Bůh vytyčil hranici oddělení a přinutil je opustit své domovy a všechno ostatní. Co to bylo? Vidíte tu věc? Přesně to, co se odehrálo tam před potopou: „Když synové Boží spatřili lidské dcery, které byly krásné na pohled, zatoužili po nich a brali si je za ženy,“ vidíte. Ta stejná věc se odehrála tam.

164 A totéž je teď! Opět je to tatáž věc. Měli byste to vidět. Každá generace říká, co se stane v té další. Tady to je. Vidíme to. Víme, že je to stejné, protože Bible to tady oznamuje. Je to teď stejné, jako to bylo. Dobře. No, a to všechno se samozřejmě týká dne, ve kterém žijeme.

165 Volání tohoto dne, vše, co se dnes mezi církvemi počítá, jsou členové. To je všechno, co oni chtějí, členy. Všichni známe ten baptistický slogan. V roce 1944 říkal: „V roce 44 budeme mít o milion víc.“ Známe našeho vzácného laskavého bratra Billa Grahama, vidíme jeho místo v Písmu a ke komu chodí a co dělá. Ale je to vždycky o tom rozhodnutí, tolik lidí udělalo rozhodnutí. To je jen denominace, to je vše, co oni chtějí, rozumíte.

Matouš 23: 16, 19, 26

166 Je to tak, jak to bylo i v Ježíšových dnech, totéž. To nebyli zlí lidé. Byli slepí. Toť vše. Byli slepí na pravdu. Ježíš jim to řekl, pověděl: „Vy slepí farizeové a saduceové, co všechno dokážete dělat!“ Co On řekl, že děláte? „Vy zákoníci, farizeové, vy jste slepí!“ Neřekl: „Jste hříšníci.“ Oni byli hříšníci, ale ne podle toho, co my nazýváme hříchem.

167 No, my nazýváme hříchem: „Cizoložství, kouření, lhaní, kradení a podobné věci, to je hřích.“ To není hřích. To jsou atributy nevíry.

Jan 3:18

168 Bible říká: „Kdo nevěří, je již odsouzen.“ Hřích je nevíra ve Slovo.

Jan 8:44

169 Podívejte se na ty muže, byli svatí. Vždyť byste na ně nemohli ukázat prstem, co se týče morálky. Jejich dědeček, pradědeček, prapradědeček a praprapradědeček, všichni byli kněží. Dodržovali Zákon a tradice starších a otců, prostě dokonale, po generace. Nebyla na nich jediná chyba. Kdyby to udělali, byli by ukamenováni. Dobří muži.

A Ježíš jim řekl: „Vy jste ze svého otce, z ďábla!“ Proč? Protože neviděli poselství, Slovo. On tam byl.

170 A oni řekli: „Tenhle člověk se snaží rozvrátit naše církve.“

Matouš 23:15

171 Řekl: „Vy slepí farizeové a saduceové!“ Řekl — tady je to, co On řekl: pověděl: „Budete obcházet moře, abyste obrátili jednoho člověka. Co všechno pro jednoho člena uděláte! A když ho přivedete do své denominace, je dvojnásobným dítětem pekla, než když byl tam venku.“ Přesně to řekl Ježíš.

Matouš 23:15

172 A jestli existuje něco nespravedlivého a bezbožného, tak je to vzít nějakého starého mechem obrostlého člena církve, který si myslí, že je tak dobrý, a nedokáže vidět nijak jinak než přes své vlastní brýle. Já nekritizuji. Ale ano, také kritizuji. A to je čistá pravda. A Ježíš řekl: „Jsi dvojnásobným dítětem pekla, než jsi byl, když jsi začínal.“ A když vezmeme církve, tak nezáleží na tom, kolik členů dostanete do církve — a vidíte je, jak chodí do sázkových kanceláří a na dostihy a stojí tady venku a ženy se promenádují v šortkách sem a tam po ulici a zpívají ve sboru; to je ten největší kámen úrazu, jaký kdy hříšník viděl. Přesně tak. Oni očekávají, že lidé, kteří si říkají křesťané, budou žít slušným životem, že budou jinými lidmi. To je příklad. A tohle je kámen úrazu. To je pokrytectví. Je to desetkrát horší, než jsi na tom byl kdy předtím. Bylo by lepší, kdybys byl tam, kde jsi byl dřív.

173 To je okamžik, kdy přijde nějaký člověk a řekne: „No, oni nežijí jinak než já. No, určitě ne. Já jsem stejně dobrý jako oni.“ To je kámen úrazu. Přesně tak. Slyšíte, jak říkají, no, nějaký hříšník přijde a řekne: „Tohle tady řekl Ježíš.“

174 „Ach, to nebylo kvůli tomu. To nemá ten význam. On to tam tak nemyslel. To bylo pro jiný věk.“ Ty nevěříci! Vidíte? Co se děje? Kladete tomu člověku do cesty kámen úrazu.

Žalm 1:1-3; Matouš 15:14; Lukáš 6:39

175 Ježíš, nebo chci říct, David v Žalmech řekl: „Nestavte se na cestu posměvačů, nestůjte na cestě bezbožných,“ vidíte. „Nestav se tak na cestu bezbožných a neseď si na místo posměvačů, kteří se vysmívají těm, kdo mají pravdu a postávají kolem a pomlouvají a mají způsob zbožnosti. Kdo však má zalíbení v Hospodinově zákoně, rád ho plní, bude jako strom zasazený u vodních toků. Jeho listy neuvadnou. A cokoli dělá, bude se mu dařit; stane se to přesně tak.“ Takovou církev chce Bůh. Slepí vůdcové slepých si tropí v těchto posledních dnech žerty,

přicházejí posměvači, a tak dále.

Malachiáš 4:5, 6; Juda 1:3

176 Poselství evangelisty poslední doby je z Malachiáše 4. Je to obnovení. Poselství i posel, obojí bude muset být obnovou víry. Juda v Judově epištole, asi třicet let po ukřižování, říká: „Bratři, vynakládám veškeré úsilí, abych vám napsal o naší společné víře, abyste horlivě bojovali o víru, která byla kdysi jednou pro vždy dána svatým,“ vidíte. Rozumíte? Malachiáš řekl pro ty poslední dny, ten poslední starozákonní prorok, řekl že: „Dříve než přijde ten veliký a hrozný den Hospodinův, pošlu k vám proroka Eliáše. A on obnoví víru dětí zpět k... víru dětí zpět k otcům, těsně před časem zničení.“ Co je to? Je to poselství, které přichází, poselství a posel posledních dnů, který je nemá přivést k nějakému vyznání víry, ale má je vytrhnout z těchto vyznání a přivést je zpět k původní víře letničních otců, kde se má nacházet církev v posledních dnech. Ne Mojžíšští otcové, ale letniční otcové.

Malachiáš 3:1; Matouš 11:7, 8, 10; Lukáš 7:24, 25, 27

177 Mojžíšští otcové, to byl Malachiáš 3: „Posílám vám svého posla před svou tváří, aby připravil cestu Páně.“ Totéž říká Matouš 11:6. Ježíš dosvědčuje, že právě tehdy, když uviděl Jana, řekl: „Co jste si přišli prohlédnout? Muže oblečeného v krásném... se stojatým límcem, a tak dále. Jan takový nebyl.“ On řekl: „Ti, co se takhle oblékají, patří do královských paláců a těchhle velkých denominací, líbají nemluvnata a oddávají novomanžele, víte, a tak dále, pohřbívají mrtvé a oddávají mladé a tak dále. Oni jsou tamhle vzadu.“ Řekl: „Na co jste se přišli podívat? Na třtinu, kterou zatřeše jakýkoli vítr? Ne, Jan takový nebyl. Ne, ne, ten se nezachvěl, když se na něj vrhl.“

178 Řekli: „Když tam půjdeš, nebudeš mít žádnou spolupráci.“ Janovi to bylo jedno, stejně tam šel.

Matouš 11:9, 10; Lukáš 7:26, 27

179 Řekl: „Co jste vyšli vidět, proroka?“ Řekl: „Říkám vám, více než proroka! Jestli to můžete pochopit, toto je ten, o němž prorok mluvil: „Hle, já před tvou tváří posílám svého posla, aby připravil cestu,““ Malachiáš 3.

Joel 2:25; Malachiáš 4:3, 5

180 A v Malachiáši 4, pro tento církevní věk, řekl: „Před tím dnem vám pošlu proroka Eliáše.“ No, to nemohl být Jan, protože svět tehdy nebyl spálen a spravedliví ještě nekráčeli po popelu bezbožných. Ne, je to tento věk, poselství, které vyjde! Které udělá co? Obnoví víru lidí, dnešní církev, která bude mimo všech těch různých zkažeností a shnilého bolavého těla denominace vrátí se k živé víře v živého Boha.

Toto poselství se šíří už léta. Je to tak. Nyní je načas, abychom přijali a uvěřili, že tato evangelizace konce času je za účelem obnovy. Joel řekl totéž: „Obnovím všechna léta, která sežrala housenka.“

Žalm 1:3

181 Podívejte se sem. Vzpomínáte si na mé nedávné poselství o Stromu nevěsty, vidíte, jak oni vzali Ježíše? On byl Strom, ten, který viděl David, Strom zasazený u vodních toků, nesoucí své ovoce ve své době, ten nejdokonalejší Strom. A oni Jej skáceli a zavěsili na lidského původu římský strom pro výsměch. Ale co On udělal? Třetího dne vstal z mrtvých. Co ještě udělal? Představil Strom nevěsty, muže a ženu, jako stromy, které byly v zahradě Eden, dva stromy. Jeden z nich, Strom života a druhý strom smrti. A co On udělal? Přišel, aby tento strom vykoupil. A protože ho vykoupil na Golgotě, je teď připraven ji zasadit. Ó! Když to říkám, začínám se cítit nábožně. Aby obnovil svůj strom nevěsty, strom, ten, který měl být v Edenu, ale ona tam padla, protože zpochybnila Slovo. Ale zde se On chystá obnovit strom, který uvěří Slovu! A když v den Letnic povstala, to původní učení, ta původní víra, co potom začal dělat Řím? Poslal červa, poslal housenku. A každý si vzal svůj díl z toho ovoce, z listů a ze všeho, a všechno to vysál.

Joel 2:25

182 Když to viděl ten prorok, řekl: „Ale já ten strom obnovím, praví Hospodin.“ Ona začala tam v době reformace. Co udělala? Zorganizovala se. Bůh ji rovnou prořezal, očistil, jako ve svatém Janovi 14, odřízl z ní všechnu organizaci. A ona se obrátila k Wesleyovi a zorganizovala se. On ji prořezal.

Malachiáš 4:6

183 „Ale já obnovím!“ Ona stále přichází. No, co to teď způsobí? V čase večera nebude organizace. Bude tam vrcholek. Kde nejdříve dozrává ovoce? Na vrcholu. Proč? Dopadá na něj slunce. A v čase večera jsou teď zaseta semena pro strom nevěsty večerního času, když se ten Strom života vrací zpět ke stromu nevěsty. Rozumíte? A večerní světla nyní vyšla, aby zavraždila a způsobila dozrání ovoce, které bylo na tom zasazeném stromě. Semena jsou zaseta, rozumíte. Je večerní čas. Takže evangelizace ve večerním čase bude znamením Malachiáše 4, aby obnovila víru lidí zpět k víře otců. Ano, přátelé. Zpět ke stavebním kamenům! Amen. Zpět na...

Matouš 23:15

184 Dnes ti vůdcové opět říkají: „Počet, počet lidí!“ Ale to už říkali v té době plnosti času za Ježíše. Ježíš řekl: „Vy pokrytci! Vy zákoníci, vy farizeové, vy obcházíte moře, abyste udělali jednoho proselytu, získali

jednoho člena, a když ho přivedete, je dvojnásobným dítětem pekla, než byl, když začínal.“ A dnes utratí miliardy dolarů a udělají všechno, co je v jejich silách, aby získali o jednoho člena církve navíc. A když to uděláte, je na tom hůř, než byl tam venku. Prostě z něj uděláte pokrytce, necháte ty lidi, aby si dělali, co chtěli, vyrazili do světa a smáli se a dělali si legraci z Evangelia a podobně. Vidíte, vůdcové dnešní doby zase říkají: „Počet, počet, počet!“ To je všechno, co se dnes počítá, počet lidí, rozhodnutí.

Jakub 2:19

185 „Rozhodnutí“, to je dnes tak velké slovo. Přál bych si, aby se někdo rozhodl sloužit Bohu, místo aby se připojil k nějaké církvi. „Udělej rozhodnutí, přijď, zapiš své jméno do knihy,“ posílají tam celou velkou skupinu lidí, aby se zapsali. „Jak se jmenuješ?“

„John Jones.“

„Přijímáš Krista jako svého Spasitele?“

„Ano.“

„Věříš, že Ježíš Kristus je Syn Boží?“

„Ano.“ Satan dělá to samé, totéž. Bible říká, že ano. Věří a třese se. Ano, přátelé.

2. Timoteovi 4:7 8

186 Ale, když opravdu věříš, netřeseš se. Raduješ se. Amen. „Všichni, kdo milují Jeho zjevení se.“ Jak jsem jednou někomu řekl, někdo mi neustále říká, posílá mi dopisy: „Bratře Branhame, ty tyto lidi děsíš k smrti, když jim říkáš, že přichází čas konce.“ Děsit církev? Ó, to je ta nejužasnější věc, která se může stát, příchod Páně, konec času. Přál bych si, aby to bylo právě teď. Jistě. To je ta nejslavnější věc, na kterou jsem kdy pomyslel, setkat se se svým Pánem. Toto staré tělesné roucho odhodím, vstanu a chopím se věčné ceny, vrátím se zpět do mládí a budu žít navždy se svým Pánem, se všemi svými lidmi. Ó! Nemohu myslet na protloukání se tímto hříchem a zkouškami, bolestmi a trápeními tady v tomto starém infekčním oddělení. Opustit tuhle věc a jít ke koruně spravedlnosti, no, to je ta nejskvělejší věc, jakou jsem kdy slyšel! Jak řekl apoštol Pavel: „Bojoval jsem dobrý boj, běh jsem dokončil, víru jsem zachoval, nakonec je pro mě... Zachoval jsem víru, a nakonec je pro mě připravena koruna spravedlnosti, kterou mi dá v onen den spravedlivý Pán; nejen mně, ale všem, kdo milují Jeho příchod.“ Ne, kteří věří v Jeho zjevení se, ale kteří milují Jeho příchod. Je to taková radost vědět, že On přichází! Jistě! Ano, přátelé!

187 Ale dnes jsou to „členové“, je to „rozhodnutí“, je to „přivést členy do církve“, tolik členů. To je to, co... To není večerní evangelizace.

188 Ted' se na chvíli zastavím, chtěl jsem k vám jen promluvit ze srdce. Doufám, že jsem vás nezdržoval příliš dlouho. Je to... Mám ještě asi sedm, osm minut a chci k vám promluvit ze svého srdce.

189 Není to ted' pravda? — „Rozhodnutí, připoj se k církvi. Opust' metodistickou církev a pojď k nám, k baptistům. Nebo odejdi z baptistické církve a přijď k nám, k metodistům, presbyteriánům, luteránům“. Katolíci berou všechny, rozumíte. „Člen, člen, člen, člen, člen, rozhodnutí, rozhodnutí.“

Marek 16:17

190 K čemu jsou kameny, když nemáte kameníka, který by je otesal? Vyznání, kameny. Když Petr učinil své vyznání, Ježíš řekl: „Ty jsi Petr, malý kámen.“ Ale k čemu je dobrý kámen, když tam není kameník, který by ho otesal na Božího syna? To jenom vršíš hromadu kamení. Je to tak? To se k ničemu dobrému nehodí. Voda kameny omílá. Vidíte, to je pravda, to jsou ti lidé. K čemu je vám kámen, když nemáte skutečného kameníka s dobrým ostrým nástrojem, který by ho otesal na vhodné místo v Božím domě? Jen se chci zeptat, k čemu je dobré rozhodnutí, k čemu je dobré, že umístíš své jméno do knihy? K čemu je dobré vstoupit do církve, když tam není kameník, který otesá tohle a tamto a donutí je přestat s tímhle a s tímhle, otesá je do pravého úhlu a udělá z nich křesťany, kteří budou zapadat do Božího domu, se znameními, která následují věřící?

191 To je evangelizace poslední doby, braní kamenů a jejich tvarování, chápete.

192 K čemu by byly kameny dobré, kdybyste je jen hromadili? Nechte je ležet tam, kde jsou, možná by byly užitečnější tam, než kdybyste je jen naskládali sem na hromadu. Možná by byla potřeba tam venku, a žádný z nich tady. Vidíte, to je pravda. Kámen, bez kameníka, se k ničemu nehodí.

193 Ježíš počítá charakter, nikoli členy. Víte to? On počítá charakter. Bůh se vždy snažil dostat do svých rukou jednotlivce. To je vše, co potřebuje, jeden člověk, a on bude konat Jeho dílo po celá léta. Jen zvažte, že v době Noe našel jen jednoho spravedlivého člověka. V době Mojžíše našel jen jednoho spravedlivého člověka.

194 Podívejte na Samsona. Vidíte? Bůh může použít jen to, co mu postoupíte. Samson by velký, silný muž, měl hodně síly. Samson vydal Bohu svoji sílu, ale nevydal mu své srdce. On vydal své srdce Dalile. Vidíte? A tak je to s lidmi dnes. Ó, bratře oni natáhnou ruku, zaplatí

dluhy, a takové věci a postaví větší denominaci a podobně, ale když přijde na to, vydat své srdce, to neudělají. To je pravda. Nač je dobrý...

Matouš 26:51, 72, 74; Mark 14:47, 71; Lukáš 22:50, 57; Jan 18:10, 17, 25

195 Petr měl meč. Vytáhl ten meč, chystal se useknout veleknězovu služebníku ucho a tak dále, to udělal. Ale když přišlo na skutečnou křesťanskou odvahu, neměl ji. Ustoupil a zapřel Ho. Je to tak? Dokázal mečem useknout veleknězovu služebníku ucho, jistě, věděl, jak s ním zacházet. Ale když přišlo k tomu útisku a nastal čas postavit se za Boží Slovo, neměl odvahu, a dokonce zapřel, že zná Ježíše.

196 V tomto stavu se dnes nacházíme. Máme odvahu stavět budovy a investovat do nich miliony dolarů. Máme odvahu dát tam píšťalové varhany a plyšové sedačky a všechno a chodit a přetahovat lidi z místa na místo a přimět metodisty, aby se stali baptisty, a tak dále a tam a zpět. Ale když přijde na křesťanskou odvahu, přijmout Slovo a poselství od Boha a stát na něm, takových máme málo. Tak znovu, k čemu jsou vám vaše dobré kameny bez kameníka? Není to tak?

197 Bůh hledá charakter, ne členství. Charakter! Když šel Eliezer hledat Izákovi nevěstu, kolik námahy ho to stálo, dokud nenašel charakter. Pamatujte, Abraham na něj vložil tu zodpovědnost, tak jako Bůh vkládá tu zodpovědnost na nás, je to tak, na nás kazatele. „Pohleďte mou nevěstu!“ Ať Bůh vašemu srdci požehná. Není to hledání členů, já hledám ty, kteří jsou čistého srdce, chápete, někoho, kdo bude věřit Slovu.

1. Mojžíšova 24:12

198 Eliezer se podíval a pomyslel si: „Tohle sám nezvládnou. Je to příliš velká zodpovědnost. Uvědomuji si, jaká je to zodpovědnost najít Izákovi...“ Což je předobraz Kristovy církve, víte, Rebeka, předobraz nevěsty. A Eliezer padl na kolena a řekl: „Bože, Ty mi prostě musíš pomoci.“ A když se obrátil na Boha, Bůh mu pomohl. Našel charakter.

199 Vrať se ke Slovu, bratře. Vrať se k Bohu. Nevěnuj pozornost církvi, do které náležíš. Můžeš tam zůstat, pokud chceš, pokud ti to dovolí. Ale to, co musíš udělat ze všeho nejdřív, je přijít k Bohu. To je pravda. To je evangelizace konce času. Ano, charakter!

1. Mojžíšova 24:57

200 Když se v tom ujistil a když potom Eliezer našel ten charakter, který byl v té ženě, Rebece, té krásné Izákově nevěstě, řekl jí o Izákovi. A ona ani jednu věc nezpochybnila. Uvěřila slovům posla a připravila se na cestu. A šli a on se zeptal otce a ten řekl: „Jen se jí zeptej, ta dívka je už plnoletá. Zeptej se jí, ať se sama rozhodne.“

1. Mojžíšova 24:58

201 Ona řekla: „Půjdu.“ Ke komu? K muži, kterého nikdy neviděla, o kterém nic nevěděla. Ale přesto byla odhodlána, protože k tomu byla předurčená a předzvěděná. Přesně tak.

Matouš 22:17; Marek 12:14; Lukáš 20:22

202 Všimli jste si ženy, která umývala Ježíšovi nohy? Ona vůbec neprosila o požehnání. Jen se tam podívala. A tam se Ho ten pokrytec snažil zesměšnit, znevážit Jeho charakter. To je to, oč se vždycky snažili, aby vypadal jako kluk. Někteří lidé, víte, oni Ho následovali jen kvůli tomu. Říkali: „Tak se podívejte. Dobrý Mistře, víme, že jsi velký Boží muž a ničeho se nebojíš. Měli bychom císaři platit daň?“ Vidíte? Všechny ty věci! Jen se snaží najít něco, co by Jeho jméno očernilo, pošpinilo. A ten farizej Ho tam pozval na večeři; ta denominace věděla, že Ho tam pozve, oni někde měli „želízko v ohni“ (jak by řekl hazardní hráč: „trumf v rukávu“), měli něco společného.

203 Když vidíte někoho takového, kdo vás nenávidí, vaši věc pro Krista, a pak vás pozvou, je to buď proto, aby z vás vytáhli spoustu peněz nebo aby něco udělali nebo vás nějakým způsobem využili, chápete. Oni tomu poselství neuvěří. Pozvali vás tam kvůli něčemu jinému. Myslíte si, že ten samý Kristus dnes nerozpoznává totéž? Jistěže ano.

204 Ale oni Ho tam přivedli a řekli: „Teď Ho vyzkoušíme.“ A dovedli Ho tam zpátky a nechali Ho vejít páchnoucího, vůbec Mu neumyli nohy, nepřivítali Ho. Seděl tam takhle; jak tehdy chodili v těch šatech, víte, oni chodili tam, kde chodili v těch dobách po té cestě ty koně a podobně, po těch malých stezkách. Oni všichni putovali tou stejnou cestou. Ten dlouhý šat zachytil ten puch, a to bylo na něm a páchlo to tím prachem a těmi věcmi na cestě a starými... puchem jako ve chlěvě a podobně. A to bylo na Něm, když přišel do domu jako host, kde byly na podlaze ty velké žinylkové koberce a všechno. Oni měli nějaký druh oleje; umyli jim obličej a umyli jim nohy a dali jim papuče a odložili tam jejich sandály. Potom přišli, když byli celí převlečení a upravení, upravené vlasy, a takhle přišli. A pak se setkáte se svými hosty, pozdravíte je a obejmete. Objímají se navzájem kolem krku a líbají se na krk, rozumíte. Jako jste to před chvílí viděli, jak jsme se objali s Josephem kolem ramen, poplácali se a políbili na krk. Ale ten farizej, když Ho tam pozval a On tam seděl vzadu, on mu vůbec neumyl nohy, vůbec nic pro Něj neudělal, nechal Ho tam sedět, jen aby si z Něj dělali legraci.

Lukáš 7:37, 28

205 Ale nějaká ubohá malá ponížená prostitutka s několika drobnými, které si tam vydělala svým špatným životem, Její tam viděla sedět. A po

tvářích se jí kutálely velké slzy. Šla tam a koupila za všechny své peníze alabastrovou krabičku. Nějak tam proklouzla a dostala se tam, padla k Jeho nohám a začala plakat a vlasy jí spadly dolů. A ona plakala a vzala si své... Neměli tam ručník, aby mu utřela nohy, a tak ona vzala své vlasy a utírala mu jimi nohy. Jaká krásná voda na Jeho nohy, slzy kajícího se hříšníka! A kdyby jen pohnul nohou, vyskočila by. Ona o nic neprosila, jen viděla, že je to třeba udělat.

206 Nemůžeme to udělat dnes i my? My o nic neprosíme. Je třeba to udělat, je třeba kázat Evangelium. Jestli dostaneme nějaký krejcar nebo cokoli, na tom nezáleží. Nikdy ve svém životě jsem žádnou *finanční* oběť nevybíral. Tohle je potřeba. Jedná se o tu věc. Oddělený a církev vás nenávidí a všechno možné a vystrčí vás a jen těch pár přátel, které dáte dohromady. Ale jedná se o poselství. Ono musí jít, bez ohledu na cokoli. Nikdy jsem nevystupoval v rozhlase nebo ve velkých televizních pořadech, kde bych musel prosit lidi o peníze. To bych nedělal. Chci být vaším bratrem. Chci jít tam, kam Bůh... Když je tam pět lidí, jdu tam. Půjdu tam, když je jich tam milion, Bůh mi otevře cestu, abych tam mohl jít. Toť vše. Prostě žij skrze víru. Tak bychom to měli dělat všichni. A díky Bohu, jak vidíte, mnozí z nich to dělají stejným způsobem. To je pravda, dělají to.

Lukáš 7:39

207 Podívejte se na tuto nepatrnou ženu. Ježíš ani nehnul brvou. Podívejte se na toho starého farizeje, jak tam stojí a říká — jak se mu teď snaží vysmívat, říká: „Kdyby to byl prorok, tak by věděl, jaká žena mu myje nohy, vidíte. Věděl by, s jakými kruhy má co do činění. Podívejte, tady Ho máte, to ukazuje, v jakých kruzích se pohybuje.“ Jsem za to tak rád. Ano, věděl to. „Podívejte, jaký druh lidí je s Ním. My jsme ti vznešení. Jsme členové církve. A podívejte se, ta stará hříšnice je tam s Ním, ta žena; víme, kdo to je, ona šlape ulici. Ona je...“ Víte, o čem mluvím. „A tak taková je to žena. Podívejte, jen se koukněte, to je ten druh lidí, co na Něm visí.“ Jsem tak rád. Mám z toho velikou radost.

Lukáš 7:38, 44

208 To jsem byl já, víte. To jsem byl já, takový druh člověka, nedobrý, hříšník. A každý z vás, který k Němu nepřišel, je na tom stejně. Nepřicházíte jen proto, abyste byli členy církve, přicházíte proto, že je třeba něco udělat. Ježíši je třeba posloužit, někdo by tam měl být. Pojďme to udělat. Ona se vůbec neptala: „Pane, požehnáš mi, uděláš tohle?“ Ne, ona mu prostě umyla nohy a vytřela je svými vlasy. Víte, že některé naše sestry by se musely postavit na hlavu, aby měly dost vlasů na utření Jeho nohou.

Lukáš 7:38, 45

209 A tu se její krásné kadeře svezly dolů a ona mu utřela nohy. A takhle Mu neustále líbala nohy a Ježíš jen seděl a díval se, ani brvou nepohnul. A když po chvíli skončila, otočil se.

210 Stál tam starý Šimon s celým kazatelským sdružením a říkal: „Vidíte! Ach! To je On. Vidíte, tady to máte, to ukazuje, co je On zač. On není žádný prorok. Jen se na Něj podívejte!“

Lukáš 7:40, 45, 46

211 On se otočil a řekl: „Šimone!“ Dokážu si představit, jak zrudl v obličeji. Řekl: „Chci ti něco říct. Pozval jsi mě sem. Když jsem vešel do dveří, vůbec jsi mi neumyl nohy, nepolíbil jsi mě na přivítanou a nepomazal jsi mi hlavu. Jen jsi tam stál a snažil ses ze mne udělat legraci, vidíš. Kvůli tomu jsi mě sem přivedl. A tato žena, od chvíle, co jsem přišel, od té chvíle, co jsem přišel, mi neustále myla nohy svými slzami a utírala je svými vlasy. A neustále mi líbala, ne můj krk, ale nohy.“

„Neočekávala jsi nic, že ne, sestro?“

„Ne.“

Lukáš 7:47

212 „Ale já ti říkám, že tvé hříchy, kterých je mnoho, jsou všechny odpuštěny,“ rozumíte. Celou dobu neměla vůbec nic, jen se obávala, že možná nedělá tu správnou věc — ale bylo třeba to udělat — ale její odměna měla přijít na konci.

213 Mohli byste mě slyšet kázat tato poselství. Mohli byste vidět Duchu svatého, jak rozlišuje a dělá velké věci a koná zázraky. Mohli byste se *za něco* modlit, a nikdy by se to nestalo. Jděte dál, vaše odměna přijde na konci. Nebude to tam potom lepší? Ano. Vidíte, prokažte Ježíši službu. To je poselství konce času. On měl nevěstu. Bůh hledá charakter. A když Eliezer našel charakter, další věcí bylo připravit ji na cestu. To je stejné i teď, bratře, totéž i teď. Poselství času konce není tam někde v Babylonu.

214 To je to, co jsem ti řekl, Josephe — když tento můj malý švédský bratr tam jednou stál, položil mi hlavu na rameno a plakal jako malé dítě. Řekl: „Bratře Branhame, Bůh mě poslal sem do Chicaga, řekl, že uvidím, jak se Chicago jednoho dne zatřese.“ A řekl: „Teď mě posílají pryč. Berou mi můj kostel přímo z pod nohou, velký nejhezčí kostel v Chicagu.“ Řekl: „Berou mi mou církev a tady to je, vystrčili mě. Odhlasovali to a já nevím, co mám dělat.“

²¹⁵ Řekl jsem: „Josephe, Bůh nelže.“ Řekl jsem: „Ty jsi viděl, jak se Chicago zatřásl. To začalo v New Yorku, když jsem tě tam viděl, protože oni s tebou nechtěli spolupracovat, ani já jsem tam nešel.“ A já jsem ho ani neznal, ale něco na něm bylo, co mě k němu přitahovalo. Neříkám to proto, že je tu dnes večer sjezd misionářů. Ale bylo to tak, přitahoval mě Joseph. Odmítl jsem jet do Chicaga, protože mu nechtěli povolit přijet, nechtěli ho pustit ke spolupráci. Řekl jsem: „Potom tam nepojedu ani já.“

Řekli: „Vždyť ho neznáš.“

²¹⁶ Řekl jsem: „Vím, že ho neznám, ale Bůh ho zná. Je to Boží služebník. A co se týče mě, je v pořádku.“

A tak, Joseph pak řekl: „Přál bych si, abych se toho dožil, jak se Chicago zatře.“

²¹⁷ Ó! Neuvědomoval si, že to zatřesení se nevztahuje na ty tam venku, kteří jsou potravou pro kanóny. To se nevztahuje na ten brak tam venku, který bude zničen. Církev se otrásá, rozumíte. V horní místnosti z těch miliónů bylo jen sto dvacet lidí, když přišel ten otřes. To je pravda. Jistě. Je to zatřesení, jsou to lidé.

Skutky 19:1, 2

²¹⁸ Podívejte se, když oni tam měli to velké probuzení, Apollos, baptistický kazatel, který ještě nepřijal Ducha svatého, nebyl nikdy pokřtěn ve jménu Ježíše Krista. Pavel procházel horními končinami Efezu a našel tuto mocnou církev, o které mluví Bible, a on tam šel a vyprávěl jim o cestě Páně. Oni řekli... On řekl: „Přijali jste Ducha svatého, když jste uvěřili?“ A oni křičeli a měli báječný čas. „Přijali jste Ducha svatého?“ zeptal se.

Skutky 19:2

Řekli: „Nevíme, jestli nějaký je.“

Skutky 19:3

Zeptal se: „Jak jste tedy byli pokřtěni?“

Skutky 19:3

Řekli: „Byli jsme pokřtěni Janem.“

Skutky 19:4-6

²¹⁹ Řekl: „To už více fungovat nebude. Musíte se nechat pokřtít znovu.“ A pokřtíl je znovu ve jménu Ježíše Krista. Vložil na ně ruce a sestoupil na ně Duch svatý. Mluvili jazyky a prorokovali. Bylo jich asi osm nebo deset. To je pravda.

²²⁰ Otřes! Vidíte, Bůh s tím netřeše, peklo s tím bude třást, až to

dostane. Ale Bůh otřásá svou církví.

²²¹ Jeden Anděl přišel k Abrahamovi a jeho skupině tam na té hoře a udělal zázrak, když rozpoznal myšlenky, které měl v srdci. Je to tak? A Sára byla uvnitř. A ti andělé, kteří šli do Sodomy, jich tam měli tisíce. Podívejte se, ten otřes přichází v malé skupině. Ty jsi to viděl, Josephe. Viděl jsi, jak Chicago dostalo poslední výzvu. Přesně tak. A Bůh tě poctil, udělal přesně to, co řekl. Připravuje nevěstu, to je to, oč se jedná.

Joel 2:25; Malachiáš 4:6

²²² No, zakončíme tím, že řeknu toto. Poselství času konce má připravit nevěstu a připravit ji na vytržení. Co to může udělat? Podle Malachiáše 4 to je přivést je zpět k víře, která byla kdysi darována svatým. Přivést je zpět k víře otců, k té letniční části, v té době obnovy. „Já obnovím, praví Hospodin.“ To je skutečná evangelizace konce času.

²²³ Dřív, než zakončím, chtěl bych říct ještě pár slov. Ta zbývající Písma jsem přeskočil a možná se k nim někdy dostanu. Ale chci říci toto: Věříme, že se nacházíme na konci času. Věříme tomu. A i když to v této době vypadá jako v čase konce, že to poselství i posel, oba, jako by se zhroutili. Vypadá to, že se satan pokusil ze všech sil, aby nás zničil. Bratr Neville a jeho nehoda; bratr Crase tam; a exploze té pušky. Vidíte, vypadá to, a právě teď, že každá církev tam venku mi ukazuje palcem dolů. A vidíte, podívejte, vypadá to, že je s tím konec. Vypadá to, jako bychom byli poraženi. Ale — nebojte se. Víte, obvykle v té době Bůh vstupuje na scénu s něčím, co On už dlouho sledoval. Pamatujte na to.

²²⁴ Vzpomínáte si, jak jednou byli nějací mládenci dole v ohnivé peci a drželi se toho Slova. Nic se nedařilo. Zavřeli je do vězení. Drželi je tam přes noc a příští ráno je chtěli upálit. A vypadalo to, že se blíží konec, kráčeli přímo k peci. Ale On sestoupil dolů. Změna... celá scéna se během okamžiku změnila.

²²⁵ A vždycky v těch nejslabších chvílích, kdy to vypadá, že právě poselství je téměř poraženo, tehdy zasahuje Bůh. Nechá poselství a posla dojít až na konec cesty, rozumíte, a pak do toho vstoupí a jede na těchto vysokých vlnách. To je pravda.

²²⁶ Vzpomeňte si, že to byl Ježíš, když si Jeho nepřátelé mysleli, že Jej porazili; ti nevěřící řekli: „Dostali jsme Ho na kříž.“ Saduceové a farizeové, kteří Ho nenáviděli a pověsili Ho na kříž, si mysleli: „Teď jsme Ho dostali.“ Hm — hm. A zhruba v té době Bůh vstoupil na scénu a ve Velikonočním ránu Ho vzbudil a rozbil satanovo království, odzbrojil peklo, vzal klíče od smrti a pekla a vstal spolu s nimi z mrtvých. Jistě,

bylo to právě v té slabé chvíli. Jeho poselství, které kázal, to Slovo, za kterým stál a všechno, pak to byla ta opravdu slabá chvíle, kdy přišlo vítězství. Když udělal všechno, co mohl, pak to toho vstoupil Bůh. On tu scénu změnil.

1. Mojžíšova 32:24

227 Byl to Jákob, který utíkal před Ezauem, kličkoval sem a tam, přestupoval pravidla a různé věci a snažil se před Ezauem skrýt. Pak jeho srdce začalo toužit po návratu domů. A na cestě domů posílal posly, posílal dary a všechno možné, snažil se Ezaua uchlácholit. Ale právě tehdy Jákob došel na konec svých sil, právě tehdy Jákob nevěděl, kudy kam. Převedel svou ženu a děti přes vodu a vrátil se přes potok. Bylo to tehdy, když Jákob zápasil celou noc, až mu došly síly, byl zmrzačený a zesláblý a jeho tělo bylo polámáno. V té chvíli vešel na scénu Bůh. Druhý den ráno ho nacházíme jako koho? Jako neohroženého knížete, po své slabosti. Vypadalo to, že je poražen. Ale my ho nacházíme jako neohroženého knížete. Poselství šlo dál a ten posel byl s ním. To je přesně ono. Další den byl neohroženým knížetem.

228 Ezau, i když ho tak velmi potřeboval, Ezau, když udělal... A nezapomeňte, že po celou tu dobu Bůh působil i na srdce jeho bratra. To je pravda. Ezau k němu přišel a řekl: „Mám tady vojsko.“ Řekl: „Jsi slabý, Jákobe. Tvé tělo je postižené, jsi na dně.“ Řekl: „Pošlu s tebou vojáky, aby tě chránili,“ právě tehdy, když je potřeboval.

229 On však něco našel. Řekl: „Půjdu sám.“ Amen. To bylo, když se vzpamatoval z té slabosti, když se vzpamatoval z toho šoku.

230 Když se Ježíš vzpamatoval z toho šoku smrti, byl nejsilnější, mohl projít budovou, aniž by pohnul, byť jen maltou mezi těmi kameny. Mohl jíst ryby a chléb. Amen. Ach, ano. Právě tehdy, když přišla slabost, zjistil, že je silný. Bylo to poté, co přišla slabost.

231 A vypadá to, že je to teď dost slabé jak pro poselství, tak pro posla. Ale nebojte se! Někde, nevím jak, ale důvěřuji Mu. Jednou se objeví na scéně. Nebojte se. Pojďme společně. Skloňme společně hlavy. Evangelizace večerní doby.

232 Ó, Bože, ta velká večerní světla už nějakou dobu svítí. Viděli jsme, jak jsi procešával ty uličky a přiváděl sem ty, kteří byli jen stíny mužů a žen, sežraných rakovinou, slepí, nemocní a postižení. Lékaři, dokonce i z Mayo a odevšad, se jich vzdali. Teď tu dnes ráno sedí, mnozí z nich zdraví a silní. Nejen tady, ale po celém světě. Ženy přijaly své děti vzkříšené k životu, poté co byly několik hodin mrtvé. Děti zabité na

silnici autem, prohlášené za „mrtvé“ a odložené stranou, bez jediné zdravé kosti; a za minutu už kráčely po silnici a chválily Boha. Ano, Pane, Ty jsi Bůh. Večerní čas je tady. Večerní evangelizační semena byla zaseta, Otče, a teď to vypadá, že se to tak trochu dostává do času útlumu. Mnozí z nich...

Lukáš 24:49; Skutky 1:4

233 Když jsi poprvé přišel na scénu tam v době tvé plnosti času, všichni říkali: „Ten mladý prorok z Galileje!“ Všichni se k Tobě hrnuli. Ale když ses do nich pustil a domlouval jim ohledně jejich vyznání a dalších věcí, tehdy od Tebe odešli. Musel jsi zůstat sám. A nakonec Tě odvedli na Golgotu. Vypadalo to, že vyhráli, vypadalo to, že jejich velká intelektuální skupina porazila Boží věc. Ale ne! Toho velikonočního rána země upadla do nervového šoku, hrob se otevřel a Boží Syn vstal. Měl klíče smrti a pekla. Měl ve své pravomoci křest Duchem svatým, který mohl udělit. Řekl své církvi: „Jděte tam nahoru do Jeruzaléma a vyčkejte, já to na vás sešlu a pak mi budete svědky, dokud se znovu nevrátím.“

234 Tehdy jsi tam stál a řekl jsi jim, jaká bude doba, a teď jsme zde na konci času. Pane, přijď znovu. Přijdeš, Otče? Začínáme být unavení, vyčerpaní. Lidé nás všude dokola odmítli, denominace nám ukazují palcem dolů. V Kalifornii tam ti vzácní svatí stojí venku a plakali, čtyřicet církví, a ten jeden vůdce se postavil a řekl: „No, jestli křtí a používá jméno Pána Ježíše, tak ho nechceme.“ A odvrátil od těch ubohých hladových lidí Evangelium.

Žalm 2:1; Skutky 4:25

235 A, Otče, řekl jsem: „Přijď a setkejme se a vezmi si s sebou Písmo,“ ale on to nechtěl. Proč? On to ví lépe. Otče, proč se pohané bouří a lidé si vymýšlí marnosti? Věru tím, že byla vztažena ruka Tvého svatého dítěte Ježíše, aby uzdravoval nemocné a ukazoval znamení a zázraky konce. Opakuje se to, Pane. Modlím se za ně. Bože, nedopusť, aby byli zavrženi. Je tam ještě mezi nimi mnoho dobrých lidí. Dej, Pane, aby prohlédli a vyšli ven.

236 A dnes ráno naše malé shromáždění, Otče, my nepoznáme srdce lidí. Ty poznáš. Je tu tato malá skupina. Já přesto jdu rovnou tam ven. A teď, předtím, než opustíme církev, Pane, tuto malou skupinu, která se tu shromažďuje, jsou to poutníci. Oni nevyznávají, že jsou z tohoto světa, Pane. Jsou cizinci. Oni se znovuzrodili, jsou novým stvořením. Vyšli ze světa, aby sloužili Bohu, ví, že: „Nežádají marných věcí světa, které se tak rychle kazí. Máme své naděje postaveny na věcech věčných, které nikdy nepominou.“

237 Nebeský Otče, kdyby tady byl dnes ráno náhodou mezi námi někdo — někteří, kteří nikdy nepocítili, že by měli udělat tento obrat, prosím, abys v tuto chvíli promluvil k jejich srdcím. A kéž se Ti ve svých srdcích mile a pokorně odevzdají a řeknou: „Pane Ježíši, buď ke mně, hříšníkoví, milostivý. Nechci zemřít v takovém stavu, v jakém se teď nacházím. A když ani nevím, jestli vůbec přežiju tento den, není pak pošetilé ztrácet čas světskými věcmi?“ A všechno zde zhyne a lidé zhynou se světem. Ale Bůh, věčný Otec, nemůže zahynout, ani Jeho lid. Kéž by to nyní, náš nebeský Otče, přijali.

Skutky 19:12

238 Posvěť tyto kapesníky, které tady leží, pro nemocné a trpící. Bylo řečeno, že z Pavlova těla brali kapesníky a zástěry a zlí duchové z nich odcházeli. Uzdrav nemocné, kteří jsou dnes ráno mezi námi. Prosím, aby mezi námi nebyla jediná slabá osoba. Kéž velký Duch svatý teď projde mezi posluchači a ať si každý uvědomí Jeho přítomnost. A jak jsem citoval na začátku, když se v suchém létě blíží bouřka, větry vysušovaly a bylo horko, vířil se prach, ale najednou slyšíme hrom, vidíme, jak se zvedá mrak. A já říkám, že je spuštěn červený signál, že On přichází. A my cítíme chladný vánek, vítání Ducha svatého, jak se pohybuje po těch našich vyprahlých místech. Pomož nám dnes. Zachraň ztracené. Naplň je Duchem svatým, Pane, rychle, než zhasnou světla, protože signál už je vypnutý. Stará loď ze Siona je teď připravená a nebude to dlouho trvat, než se ozve volání. A najednou budou mít venku v novinách titulky: „Co se stalo? Stovky lidí po celém národě zmizely.“

Lukáš 19:40

239 Ó, Bože, pak už je pro ostatní pozdě, přišlo vytržení. Na zemi udeří soud a spravedliví budou pryč. Potom půjdou na hřbitovy a budou říkat: „No, nebylo... Copak otevřeli tenhle hrob? No, co se tu stalo?“ Ach, ten, kdo důvěřoval Bohu, který před lety zemřel, bude pryč. „A pak, ach, jaký pláč a nárek, když se ztraceným oznamuje jejich osud. Budou volat ke skalám a horám,“ podle Písma „budou se modlit, ale na modlitby už bude pozdě.“ Kéž by to tak nebylo u nikoho z těch, kdo jsou tady dnes přítomni.

240 A zatímco máme skloněné hlavy a máme skloněná i srdce. Jsem velmi zvláštní člověk, pokud se jedná o výzvu lidí k oltáři; věřím, že to není apoštolské učení. Věřím, že právě tam, kde sedíš, se rozhoduješ, zda chceš opravdu žít nebo zemřít. Věřím, že je to na vás. A pokud je tu někdo, kdo to nikdy předtím takhle neviděl a uvědomuje si hodinu, ve které se nacházíme, a chtěl by, abych na něj pamatoval v modlitbě, že se chce stát křesťanem a chce být ve svém životě podobný Kristu a být

připraven na Jeho příchod, zvedněte ruce, kdekoliv jste v budově. Pán ti žehnej, žehnej tobě, žehnej tobě, tobě a tobě. Bůh vám žehnej tam vzadu, žehnej vám tady dole. To je v pořádku. Bůh ti žehnej, mladá dámo, přímo na křižovatce života, sestro. To je skvělé rozhodnutí. Mohla jsi udělat hodně velk... Bůh ti žehnej, tatínku. Ano, možná jsi v životě taky prožil spoustu těžkých dní a vychoval malé dítě. Matko, která sedíš tam u ní. Ó Bože! Možná jsi vychovala svou rodinu a udělala spoustu skvělých věcí, pohladila jsi malé dítě po tvářičce, když plakalo, houpala jsi kolébku svýma mladýma rukama, a teď už jsou staré a vetché. Možná jsi houpala dítě a udělala jsi mnoho dobrého, ale to nejlepší, co jsi kdy udělala, bylo, když jsi pak zvedla svoji ruku. Odpusťte mi, promiňte mi, prosím.

Jan 6:37, 44

241 Náš nebeský Otče, Tys viděl ty ruce. Ty víš, co za nimi bylo. Teď jsou trofejemi tohoto shromáždění. Jsou to trofeje tohoto poselství. Řekl jsi: „Všichni, které mi Otec dal, přijdou ke mně, a nikdo nemůže přijít, pokud ho nejdříve nepřitáhne můj Otec.“ A Ty jsi k těmto lidem promlouval. A oni tam seděli a podle vědy nemohli... jejich ruce měly zůstat dole, protože je drží gravitace. Ale oni to porušili a vzepřeli se vědeckým zákonům. Mají v sobě ducha, který ruku zvedl, což je v rozporu s vědou, protože duch v nich může vědu narušit. A oni zvedli ruku, protože kolem nich byl Boží Duch, který říkal: „Potřebuješ Krista.“ A oni zvedli ruce: „Vzpomeň si na mě, Pane.“

Lukáš 23:42

242 Jako umírající lotr na kříži řekl: „Vzpomeň si na mě, až přijdeš do svého království.“

Lukáš 23:43

243 A co jsi mu řekl? „Dnes budeš se mnou v ráji.“

Jan 5:24

244 A prosím, Otče, abys právě v tento den přijal do svého království, do svého společenství tady na zemi, každého z těchto věřících a byl k nim laskavý. Ježíši, Ty jsi řekl, když jsi byl tady na zemi, ve svatém Janu 5:24: „Kdo slyší má slova a věří Tomu, který mě poslal, má věčný život; a nepřijde na soud, nebude tam, až soud na zemi udeří, ale přešel ze smrti do života.“ Slíbil jsi to, Pane. Já si je nárokuji. A nyní všem, kteří zvedli ruce, a dokonce i těm, kteří ve svém srdci věřili, že by měli, ale neudělali to — předávám je dnes ráno, Tobě, Otče, jako trofeje milosti Ježíše Krista a Jeho Slova, které jsme dnes ráno kázali. Jsou Tvoji. Zachovej je v bezpečí, Pane, až do onoho dne. A kéž rostou jako nemluvnata. Kéž je voda zde v bazénu najde, jak vyznali své hříchy, jak

umírají, jak jsou pohřbeni v Kristu, aby znovu povstali k novému životu, aby chodili v novém světě, chodili s novými přáteli, chodili s anděly, chodili v přítomnosti nadpřirozena. S těmi věcmi, které kolem sebe nedokážou vidět, ale cítí je a vědí, že tam jsou. To jsou ty trvalé věci, to nadpřirozeno je trvalé. Dáváme ti je, Otče, v Ježíšově jménu. Amen.

245 Omlouvám se, že jsem vás trochu zdržel, ale jsem si jistý, že jste... Cítíte se dobře? No, na shromáždění, musím někdy sekat a ždímat. Teď pro vás, kteří jste zvedli ruce a věříte v Pána Ježíše, předpokládám, že dnes večer budou mít bohoslužbu křtu. Nebo ano, myslím, že bazén je naplněn, jestli to chcete hned, a oblečení a tak dále, jsou připravená. Pokud si přejete být pokřtěni hned teď, kdykoli, jsme tu jenom proto, abychom to udělali. A teď po sekání a řezání...

246 Děkuje vám, přichozím v našich branách, že jste s námi dnes ráno přišli do společenství kolem Božího Slova, vážíme si toho, že jste přišli. Pán vám žehnej. Jsme rádi, že jste tu byli.

247 Vidím tady vzadu v budově sedět svého přítele, kterého jsem už dlouho neviděl. Ani nevím, jak se ten kluk jmenuje. Je to můj dobrý přítel. Je to bratranec dívky, se kterou jsem chodil, Marie Franciscové. Nemůžu si vzpomenout, jak se jmenuje. Mohl bys zvednout ruku? Jsme rádi, že tu sedíte, a Bůh vám žehnej. Ten chlapec je křesťanem už mnoho let. A já jsem...

248 Je tady můj dobrý přítel Jim Poole, mnozí z vás mě často slyšeli zmiňovat se o Jimi Poolovi, mém příteli z dětství, jeho synovi a ženě.

249 A Donny, nemůžu si vzpomenout na jeho příjmení. Gard, je tu Donny Gard a jeho milá malá žena. Včera nás byli navštívit. Jsem tak rád, že jsou tu dnes dopoledne s námi.

250 A myslím, že to je zvláštní, ten bratr, který sedí rovnou tady vedle bratra Wayne. A, ach, ano... přímo tady, možná se mýlím a někdy zapomínám tváře. A jsem rád, že jste tu dnes ráno všichni.

Židům 4:12

251 A teď, než odejdeme, po tom tnoucím... A víte, Bible říká, že Slovo Boží... jako to rozhodnutí, jako tvarování kamene, ale musíte mít kameníka, který to oseká, aby to mělo tvar, rozumíte. A v listu Židům ve 4. kapitole se říká: „Slovo Boží je ostřejší, mocnější než dvousečný meč.“ Obřezává, odsekává přebytné. „Je dokonce i rozlišovatelem myšlenek a úmyslů srdce,“ Boží Slovo. A ono řeže.

252 A teď, prostě pro uctění, zazpívejme mou oblíbenou starou písničku, jednu z mých nejoblíbenějších: „Miluji Ho, miluji Ho.“ Kolik z

vás Ho opravdu miluje? Je mi jedno, jestli jste křesťané nebo ne; řekněte: „Miluji Ho, protože On dřív miloval mě.“ Zazpívejme to teď společně.

*Miluji Ho, miluji Ho,
protože On dřív miloval mě
a vykoupil spasení mé na Golgotě.*

253 Nemáte to rádi? Zazpívejme to znovu a přitom si s někým kolem vás potřeste rukou. Nevstávejte, jen řekněte: „Bůh ti žehnej, bratře,“ někomu kolem vás, aby se všichni cítili opravdu vítáni. To je naše uvítání tady v modlitebně, ode mě, od každého z vás. Dobře.

*Miluji Ho, miluji Ho,
protože On dřív miloval mě
a vykoupil spasení mé na Golgotě.*

254 Skloňme hlavy, zatímco si ji budeme pobrukovat. [Bratr Branham si začíná broukat „Miluji Ho“] Teď vztáhněte k Němu ruku. [Pokračuje v broukání „Miluji Ho“] No, není On úžasný?

Marek 16:17, 18

255 [Nějaký bratr mluví jiným jazykem. Bratr Branham se odmlčí.] Budte na okamžik opravdu uctiví. Ježíš řekl: „Tato znamení budou následovat ty, kdo uvěří. Budou mluvit novými jazyky. Kdyby vzali do ruky hada nebo vypili něco jedovatého, neublíží jim to, dokonce ani nehoda nebo výbuch jim neublíží. Budou vkládat ruce na nemocné a ti se uzdraví.“ Počkejte chvíli, uvidíme, jestli k tomu přijde nějaký výklad. Pokud jsou příchozí v našich branách, počkejme, co nám Pán skrze toto poselství řekne. [Nějaký bratr podává výklad.] To je výklad toho, co ten muž řekl, pokud je tu osoba, která třeba neví, oč se jedná. To je Duch svatý. To všechno se děje uvnitř modlitebny, dává lidem poselství. Modleme se.

256 Nebeský Otče, děkujeme Ti za to, a nevíme, jestli někdo někde, jestli jsi někde promluvil k nějakému srdci a ono se znovu ozvalo, i v tom závěrečném poselství bylo řečeno... nazval jsi je svými dětmi, protože Ty jsi je zavolaal, a oni se možná rozhodli odejít, aniž by Tě přijali. A tohle, to poselství přichází znovu. Prosíme tedy, nebeský Otče, abys poskytl velkou porci svého Ducha pro kohokoli, kdo by to mohl být. Vůbec jsi nevyslovil jejich jména, jen jsi promluvil. A tak, Otče, možná to tak chceš. A my se jen modlíme, Otče, aby byla splněna Tvá vůle vůči této osobě nebo těmto osobám, ať už je to kdokoli, aby to mohlo přijít k tomu

poslednímu volání. Prosím, Otče, aby to tak nebylo, ale jestli to dnes ráno přijmou a uvěří celým srdcem, potom co slyšeli to poselství, jak jsi mluvil ať ho přijmou s pozvednutým pohárem, aby přijali Ducha. Ať povstanou a dají se pokřtít ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů a ať jsou sladce naplněni Duchem svatým a uvedeni do života služby a štěstí. Svěřuji je teď Tobě, Otče, a také toto shromáždění, ve jménu Ježíše. Amen.

Marek 16:17

²⁵⁷ Tato poselství někdy promlouvají k někomu, o kom nevíme, kdo to je. Někdy říkají, kdo to je, ale bylo to prostě pro někoho tady, kdo se možná právě začal vzdalovat bez toho. A když to děláte, pamatujte si, že je to Duch svatý, který mluví jazykem, že k tomu je prostě potřeba nějaká inspirace; ten stejný *Duch svatý*, který to řekl, aby to ten stejný Duch svatý vyložil. No, vzpomeňte si, co jsem právě probral, co jsem četl: „Tato znamení budou následovat ty, kdo uvěří.“ Vidíte, to je mezi věřícími. Nevěříme, že to musí dělat všichni lidé. Věříme, že to padá na církev, mezi lidi. Někdy sem přijdou lidé, kteří o něčem takovém nikdy předtím neslyšeli, a Duch svatý na ně sestoupí a dá jim poselství a uzdraví lidi, kteří tu sedí a umírají na rakovinu a na všechny druhy nemoci a věci, a znovu se zotavují. Je to Duch svatý mezi svým lidem.

²⁵⁸ Miluješ ho? Amen. Já Ho také miluji. Doufáme, že se dnes večer uvidíme. A teď, bratře Neville, předám službu bratru Nevillovi, našemu pastrovi.

